

ஆய்வறிஞர் பேராசிரியர் அ.கணபதிப்பிள்ளை

கடந்த மாதம் தாய்விடு சிறந்ததோர் அரசியல் திறனாய் வாளரை இழந்திருக்கின்றது. மறைந்த யாழ். பல்கலைக் கழக முன்னாள் விரிவுரையாளர் திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் மறைவு பலரையும் துயரத்தில் ஆழ்த்தியது போலவே தாய்விடு இதழுக்கும் பெரும் இழப்பையும் துயரத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும் உருத்திரபுரத்தை வாழ்விடமாகக்

- டிலிப்குமார்

கொண்டிருந்த திரு. கணபதிப்பிள்ளை கல்வியில் சிறந்து விளங்கியவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் துறையில் பயின்று, அதே பல்கலைக்கழகத்தில் தற்காலிக விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி, யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நிரந்தர விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிவர். கற்பித்த காலங்களில் மாணவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட போர்ச்சூழல் காரணமாக, குடும்பத்துடன் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்திருந்தார். இங்கு அவருடைய தகுதி சார் துறைகளில் பணி செய்யும் வாய்ப்புக் கிட்டவில்லையாயினும் கிடைத்த பணிகளைச் சிறப்புறச் செய்து வந்தார்.

2008ம் ஆண்டில் அரசியல் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதுவதற்கு தாய்வீட்டில் ஏற்பட்ட வெற்றிடம், ஆய்வுநோக்கில், தன் சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களைப் புறந்தள்ளி எழுதவல்ல மற்றுமொரு வரைத் தேடிப் பெறவேண்டியிருந்தது.

தாய்வீடு இதழோடு பெரிதும் இணைந்து இயங்கும் குமணத்தான் முதலில் திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி எமக்குத் தெரிவித்தார். அவரோடு தொடர்பு கொண்டு பேசியபோது தாய்வீடு இதழின் இணைந்து இயங்க மிக மனமகிழ்வுடன் உடன்பட்டார். அவருக்குக் கனடா இதழியல்துறை புதிதாக இருக்கவில்லை. கனடா வந்த ஆரம்ப காலங்களில் ஈழமுரசு இதழோடு இணைந்து பணியாற்றிய அனுபவம் அவருக்கு இருந்தது. கனடியத் தமிழ் இதழ்களின் போக்குகளையும் கனடியத் தமிழ் வாசகர்களின் தேவைகளையும் அவர் நன்கு தெரிந்து கொண்டிருந்தார். இது எமக்குப் பேருதவியாக இருந்தது.

தாய்வீடு இதழில் அவர் எழுதிய முதற்கட்டுரையின் தலைப்பு இன்றும் நினைவில் இருக்கின்றது. 'இத்தனைக்கும் நடுவில் இந்தியா என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றது?' என்ற வினாத் தலைப்பு போடுதான் எழுத ஆரம்பித்தார். இலங்கை அரசு பெருமுனைப்புடன் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒடுக்க முற்பட்ட காலம் அது. பெருவாரியான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டு, தமிழர் உடைமைகள் அழிக்கப்பட்டு, எஞ்சியோர் முள்ளிவாய்க்காலை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்த காலம். அன்றைய அந்த முதல் கட்டுரையே பலராலும் பாராட்டப்பட்டது.

திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுடன் அன்று தொடங்கிய பயணம் அவர் மறையும்வரை தொடர்ந்தது. அவர் தனது கட்டுரைகளை ஒப்புக்கு எழுதுபவர் அல்லர். ஒரு தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டாரெனில் அதைப் பற்றிய தேடுதல்களை உடனேயே ஆரம்பித்துவிடுவார். எழுதும் கட்டுரைகள் அனைத்துக்கும் போதிய சான்றுகளை அவர் கொண்டிருப்பார். தகுதியான சான்றுகளின் அடிப்படையிலேயே தன்னுடைய திறனாய்வுக் கருத்துகளைத் தொகுத்து, தன் கருத்துகளையும் முன்வைப்பார். திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதுவதற்கு அவரிடமிருந்த ஆங்கிலப் புலமையும் கணிசமாக உதவியது.

சிலவேளைகளில் குறித்த தலைப்புக்கு எழுதித் தரும்படி நாங்கள் கேட்டதுண்டு. அவ்வேளையில் எமது கருத்துகளைக் கேட்டுவிட்டு, தன் தேடுதல்கள் ஊடாகச் சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதித் தந்திருக்கின்றார். திரு. கணபதிப்பிள்ளை காலத்தோடு ஒட்டிப் பயணித்தவர். காலத்தின் நகர்வுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களை நன்கு உள்வாங்கி, அன்றைய நாட்களுக்குரிய தேவைகளை மையப்படுத்தி எழுதுவார். கடந்த 14 ஆண்டுகளாக இவர் தாய்வீட்டில் எழுதிய கட்டுரைகளைப் பாராட்டி பல அழைப்புகள் வந்தனவே யன்றி, இவர் கருத்துகளை யாரும் மறுத்துப் பேசியதாக எமக்கு நினைவில்லை. இவர் எழுதும் கருத்துகளோடு ஒத்துப்போகாதவர்கள் கூட, இவருடைய தர்க்க வழிப்பட்ட வாதங்களை மறுதலித்துப் பேச முடியாதிருக்கும்.

தான் எழுதிய கட்டுரைகளால் தன்னைச் சிறந்த திறனாய்வாளன் என்றோ, வளர்ந்துவிட்ட எழுத்தாளன் என்றோ அவர் கருதியதில்லை. தன்னை ஒரு கல்விவியாளனாகக்கூட மற்றவர்களுக்குக் காட்ட முனைந்ததில்லை. அந்த அளவுக்கு அடக்கமானவர்.

அவர் அரசியல் கட்டுரைகளை மட்டும் எழுதியவரல்லர். அரசியல் அல்லாத பிற துறைகளிலும் சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கின்றார்.

தன்னுடைய பெயரில் அரசியல் கட்டுரைகள் மட்டும் வந்தால் போதும் எனக் கருதிய அவர், பிற சில கட்டுரைகளுக்கும் தனது பெயரை இட விரும்பியதில்லை.

அவர் ஓர் எழுத்தாளராக மட்டுமல்லாது, அவ்வப்போது தாய்வீடு இதழுக்கு அறிவுரை வழங்குபவராகவும் இருந்திருக்கின்றார். முடிவுகள் எடுக்கத் தடுமாறும் கடினமான பொழுதுகள் சிலவற்றின் போது பெறுமதியான அறிவுரைகளையெல்லாம் எமக்கு வழங்கியிருக்கின்றார்.

இவர் புவியியல் துறை ஆய்வாளர் என்ற அடிப்படையில், உலகத் தோற்ற வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதில் விருப்பம் கொண்டவராக இருந்தார். பூமி தட்டுகளால் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் இந்தத் தட்டுகளின் விலகல்களால் கண்டங்கள் நகர்ந்திருக்கின்றன என்ற கண்டநகர்வுக் கொள்கைகளின் அடிப்படையிலும் பல ஆய்வுகளைச் செய்தவர். கடந்த 13 மாதங்களாக இலெமுரியாக் கண்டத்தின் நகர்வுகள் பற்றிய கட்டுரைகளை அவர் 'இலெமுரியா அல்லது குமரிக் கண்டம்' என்னும் தலைப்பிட்டு தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்தார். பல்வேறு ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுக் கருத்துகளின் அடிப்படையிலும் புகோள அமைப்பின் போக்கிலும் இக்கட்டுரைகள் அமைந்திருந்தன. மேன்மேலும் தொடர்ந்திருக்க வேண்டிய கட்டுரைத்தொடர், அவரது உடனலக்குறைவினால் 2021ம் ஆண்டு மே மாதத்துடன் நின்றுவிட்டது.

திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் சுவாவம் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதொன்று. அனைத்து மாந்தர்களுக்குள்ளும் ஓர் உணர்வோட்டம் இருக்கும். அதைப் பலரும் பேச்சு வழியாகவும் முக அசைவுகள் வழியாகவும் வெளிப்படுத்துவர். ஆனால் எப்போதும் எவ்வித மாற்றங்களையும் வெளிக்காட்டாத அமைதியும் புன்னகையும் நிறைந்த முகமே அவருடையது. அவரைப் போற்றிப் பேசினாலும், அவர் கருத்தை மறுத்துப் பேசினாலும் அவர் முகத்தில் எந்த மாற்றங்களையும் காண முடியாது. தாய்வீடு நடத்தும் எழுத்தாளர் சந்திப்புகளில் கலந்து கொள்ளும் இவர் அமைதியாக வந்து அமைதியாகவே சென்று விடுவார். யாராவது பேசினாற்றான் பேசுவார். சொற்களைச் செலவழிப்பதில் மிகவும் சிக்கனமானவர்.

அவர் மனிதர்களை விடவும் விலங்குகள் பறவைகளை அதிகம் நேசித்தார் எனக் கூறலாம். எப்போதுமே அஃறிணை உயிர்களுடன் உறவாடுவதில் அவர் பெருவிருப்புக் கொண்டிருந்தார் என்பதை நான் அறிகின்றேன். அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலங்களில் அவர் உணர்வுகள் அதிகமாக விலங்குகள் பறவைகளுடன் உறவாடியிருந்தன. தோட்டக்கலையிலும் அவர் வல்லவராக இருந்தார். கோடைகாலங்களில் வீட்டின் பின்புறத்தில் தோட்டம் செய்வதைப் பெரு வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

அவருடைய மறைவு, தாய்வீடு இதழைப் பொறுத்தளவில் பெரும் இழப்பையே ஏற்படுத்திச் சென்றிருக்கின்றது. அவர் மறைந்த போது உலகின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் அவருடைய மாணவர்கள் அனுப்பிய அனதாபச் செய்திகள் அவருடைய ஆசிரிய ஆளுமையை எமக்கு உணர்த்தின. உலகளாவிய கல்விமான்கள் பலரும் அவருடைய மறைவு குறித்துக் கருத்து வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடா மண்ணிலே நல்ல மனிதராகவும் கல்விவியாளனாகவும் தேர்ந்த எழுத்தாளராகவும் வாழ்ந்தவர். அவர் இன்னும் நீண்ட காலம் வாழ்ந்திருக்க வேண்டியவர். அன்னாரின் பிரிவால் துயரமும் குடும்பத்தாருக்கும் சுற்றத்தாருக்கும் தாய்வீடு இதழ் தன்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்களையும் ஆறுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

கணபதிப்பிள்ளையின் புவிசார் அரசியல் சிந்தனையின் தனித்துவம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதன் ஸ்தாபகாலம் முதல் புவியியல் துறையில் வீரியமான, தரிசன வீச்சு மிக்க இளம் விரிவுரையாளராகத் தனது ஆசிரியப் பணியினை ஆரம்பித்தவர் எனது அன்பு நண்பரும் என் தந்தைவழி உறவினருமான அறிஞர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

1981ல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப் பீடத்தில் கிறிஸ்தவ நாகரிகத்துறையில் நான் கற்பிக்கத் துவங்கிய காலம் முதல் கணபதிப்பிள்ளையையும் எமது சமகாலத்தவராகிய பேராசிரிய நண்பர்கள் சிவநாதன், பேரின்பநாதன், பார்வதி கந்த-சாமி, நாச்சியார் செல்வநாயகம் சிவசந்திரன், சோ. கிரிஷ்ணராஜா ஆகியோரையும், பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட பொது அறையில் அடிக் கடி சந்திக்கின்ற, அளவளாவுகின்ற பல வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. போர்க்காலச் சூழலில் எமது வாதப்பிரதிவாதங்களும் சல்லாபங்களும் உணர்ச்சி மேலீடுகளுக்கு உள்ளாவதுண்டு.

1980கள் 90களில் இலங்கை அரசியல் பற்றியும் இன்னும் குறிப்பாக ஈழ அரசியலினது ஓட்டங்கள், மாற்றங்கள், வளைவுகள், நெளிவுகள், விரிசல்கள், விபரீதங்கள், முரண்பாடுகள், பற்றியும் காய்தல் உவத்தல் இன்றியும், கட்சிச்சார்புகளும் பக்கச்சார்புகளும் மின்றியும் கருத்துத் தெரிவிப்பதென்பது கடினமானவோர் கருவூலமாகும்.

அவ்வேளைகளில் பொறுமையுடன் போராட்ட அரசியல் விடயங்களில் நிதானமாக எம்மை சிந்திக்க வைக்கும் அக்கால நிகழ்வு சார் விடயங்களில் சர்ச்சைக்குரிய, தர்க்கத்துக்குரிய கருத்துக்களை சிக்கலில்லாமல் அவருக்கே உரிய இதமான புன்சிரிப்புடன் முன்மொழிபவர் நண்பர் கணபதிப்பிள்ளை.

கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் புவிசார் அரசியல் (Geo-Politics), புராண-இதிகாச உள்ளகப் புவியியல், (Geo-mythology), ஆகிய துறைகளில் கூடிய கவனம் செலுத்தி இவை பற்றிக் கற்றும், கற்பித்தும் வந்தவர். அவர் புலம் பெயர்ந்து கனடா வந்தபின் இத் துறைகளை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முன்னெடுப்பதில் ஒரு தொய்வு நிலை ஏற்பட்டமையை மாணவர் பலர் உணர்ந்தனர். 1990களின் ஆரம்பத்தில் புவியியலை சிறப்புப் பட்டப் பாடமாக கற்ற மாணவருக்கு பிரஞ்சு மொழிக்கான அறிமுக விரிவுரைகளை வழங்கியவன் என்ற வகையில் இதை நான் அறிவேன்.

கணபதிப்பிள்ளை கனடாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்தபின் ரெறன் ரோவில் வெளியிடப்படும் ஈழமுரசு, தாய்விடு ஆகிய பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது இலங்கையில் இடம் பெறும் அரசியல் தடு மாற்றங்கள், திருகுதாளத்தனமான தேர்தல்கள், இராணுவ அத்து மீறல்கள், சீனா, இந்திய, பொருண்மிய சுரண்டல்கள், குழிபறிப்பு கள், சனநாயகமீறலான பேரவலங்கள், காணாமல் ஆக்கப்படுதல்கள், கொடுமையான இடப்பெயர்வுகள், பேரழிவுகள் பற்றி ஆய்வுச் சவால் நிறைந்த கட்டுரைகளை நிதானமாக எழுதி வந்தவர்.

- அமுது ஜோசப் சந்திரகாந்தன்

புத்தாயிரமாண்டின் தொடக்க காலம்முதல், 2009 மே மாதம் ஈழப் போர் முடிவுற்ற பின்னும் அதற்கு முன்னருமாக கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய கட்டுரைகள் அத்தனையுமே இலங்கையின் அரசறிவியல் ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள் வாசித்துப் பயன் பெறவேண்டிய பல காத்திரமான விடயங்களை உள்ளடக்கியவை. இவற்றில் அதிக மாணவை தாய்விடு பத்திரிகையில் மாதந்தோறும் வெளிவந்தவை.

அவருக்கே உரித்தான அழகிய, எளிமையான தமிழ் நடையில் சில பழமொழிகளையும், உருவக, உவமானங்களையும் உள்ளடக்கிய இக் கட்டுரைகளில் புவிசார் அரசியல் ஆழமும், தரிசன வீச்சும் நிறைந்த வலிமைமிக்க எண்ணக்கருக்களையும், அறிவுரைகளையும், எதிர்வு கூறல்களையும், உணர்ச்சி வசப்பட்ட ஆர்பரிப்புகள் ஏதுமின்றி அடக்கத்துடன் அவர் ஆணித்தரமாகப் பொறித்துள்ளார்.

தாய்விடு பத்திரிகையில் அவர் எழுதியவை காட்டமான தரவுகள் கொண்ட விளக்கமும், நிகழ்கால நோக்கிலான விரிவாக்கமும் கொண்டவை. பல கட்டுரைகள் இந்தியா, சீனா, தென்னாசியா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகியவையின் அரசியல் பக்கப் புலத்தில் இலங்கையின் அரசியல் எதிர்காலம் பற்றியவை. இலங்கைக்குள், இன, மத, மொழி, மோதல்கள் எவ்வாறு உருவாக்கி வளர்க்கப்படுகின்றன என்பதை விளக்கும் சில கட்டுரைகள். இவ்வாறு பல்பரிமாண அரசியல் வார்ப்பில் வரையப்பட்ட அவரது கட்டுரைகளில் ஒரு சில இங்கு வியந்து சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்கவை. இலங்கைத் தமிழருக்கெதிரான இருண்ட போரின் ஒரு அத்தியாயத்தின் முடிவு (ஜூன் 2009), வன்னி மக்களின் வாழ்க்கையில் அடுத்த கட்டம் எதில் தொடங்குகிறது? (ஜூலை 2009), தமிழீழத்தின் காப்பரண் தமிழகம்தான் (பெப் 2009), தென்னாசியத் தடுப்பு வலய நாடுகளின் எதிர்காலம் தொடர்ந்தும் கேள்விக் குறியுடன் (நவ. 2009), ஈழத் தமிழர்களுக்காகப் பேச வல்லவர் யார்? (ஜன. 2011), சிங்களக் கலாசார ஊடுருவல் (ஒக்ரோ. 2016), இலங்கை இந்திய சமாதான ஒப்பந்தம் (ஆகஸ்ட் 2017), இலங்கையின் ஆட்சிமாற்றத்தில் இந்திய நிலைப்பாடென்ன? (நவம். 2018) இன அழிப்பிலிருந்து மத அழிப்புக்கு (பெப். 2019).

இவை தவிர சர்வதேச புவிசார் அரசியல் நிகழ்வுகள் பற்றி அவ்வப்போது அவர் எழுதிய கட்டுரைகளில் எமது தாயகமக்களின் ஒருமித்த எதிர்கால செயற்பாடுகள் பற்றி ஒப்பியல் நோக்கில் அவர் எதிர்வு கூறி எழுதியவை துணிந்து நோக்கத்தக்கவை. அரேபிய தேசங்களில் ஆயுதம் ஏந்தாத அரசியல் மாற்றம் (மார்ச் 2011) எனும் கட்டுரையில் கனடிய தமிழர்கள் எகிப்து, துனீசியா மக்களுடன் அவர்களது போராட்டங்களில் இணைந்து சென்றது பற்றி அவர் பதிவு செய்திருப்பவையை இங்கு மனம்கொள்ளலாம்.

‘பெரும் அழிவுக்கு ஆட்பட்ட இனமாய் புலம்பெயர் தேசங்களில் வாழும் நாம் ஒடுக்கப்படுகிற மக்கள் போராட்டங்களில்

இணைந்து கொள்கிறபோது இத்தகைய எழுச்சி ஆதரவு பேரணிகளில் 'தமிழர்களாகிய நாம் எகிப்திய மக்களின் ஒருங்கிணைவுக்கு ஆதரவளிக்கின்றோம்' ('We Tamils are in Solidarity with Egyptian People') என்றோ, 'ருனீசியர்களுக்கு ஆதரவாக தமிழர்கள்' ('Tamils United to Support Tunisians') என்றோ கோசங்களை ஏந்தி செல்கிற போது செழுமையுற்ற இனமாக, நியாயமற்ற மனித அழிவுக்கு ஒருபோதும் துணைபோகாத இனமாக, இதுவரையில் விலைமதிப்பற்ற உயிர்களை இழந்தபோதும் சகோதரத்துவத்தையும் மனிதப் பண்புகளையும் ஒருபோதும் இழக்காதவர்களாக அறியப்படுவோம் என்று எண்ணத் தோன்றியது. உண்மையில் உலக நாடுகளில் இடம்பெறுகின்ற எழுச்சிகளும் அதன் அரசியல் முக்கியத்துவத்தையும் விளங்கிக் கொள்வதாடாகத்தான் நாம் எமது பிரச்சினைகளையும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.'

இருபதாவது திருத்தமே கடைசித் தீர்வில் பயன்படுத்த வேண்டிய வரும் எனும் தலைப்பில் (தாய்விடு, மே 2020) அவர் வரைந்த கட்டுரையில் சென்ற ஆண்டில் இலங்கைக்கும் சீனாவுக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையில் முக்கோண ரீதியில் நிகழும் இழுபறி நிலைகளையும், பொருண்மிய, நிலவள அபகரிப்புகள் பற்றியும் கணபதிப்பிள்ளை எதிர்வு கூறியவை, இப்புத்தாண்டில் நடைமுறையில் இடம்பெறக் காண்கிறோம். அவரது எச்சரிக்கை வார்த்தைகள் தரிசன வீச்சு மிக்கவை என்பதனை பின்வரும் அவரது முன்னொட்டச் சிந்தனை தத்ரூபமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

'இலங்கை தொடர்ந்தும் சீனக் கடனுக்காக இலங்கையை பிரித்துப்பிரித்து விற்கும் நிலை ஏற்படுமாயின் இலங்கை கடன் பொறியுள் மட்டுமல்ல கலாச்சாரப் பொறியுள் சிக்கவேண்டிய நிலையுமிருக்கும் என்பதனைத் துணிந்து கூறமுடியும். இலங்கையில் பௌத்த சீனர்களின் நாடு ஒன்று உருவாகுவதுடன் நாலாவது இனமான சீன இனத்துக்கும் சேர்த்துச் சிங்கள சீனப் பௌத்த நாட்டுக்கான புதிய அரசியலமைப்பினை உருவாக்க வேண்டிய நிலைகூட ஏற்படலாம். இதேநிலை தொடருமாயின் இந்தியாவும் சிலபகுதிகளை வாங்கலாம். அமெரிக்காவும் கூட வாங்கலாம். இதன்முலமாக சர்வதேசத் தெருச்சந்தை நாடாக இலங்கை மாறி விடுமோ என்ற ஐயப்பாடு எழுந்த வண்ணமுள்ளது.'

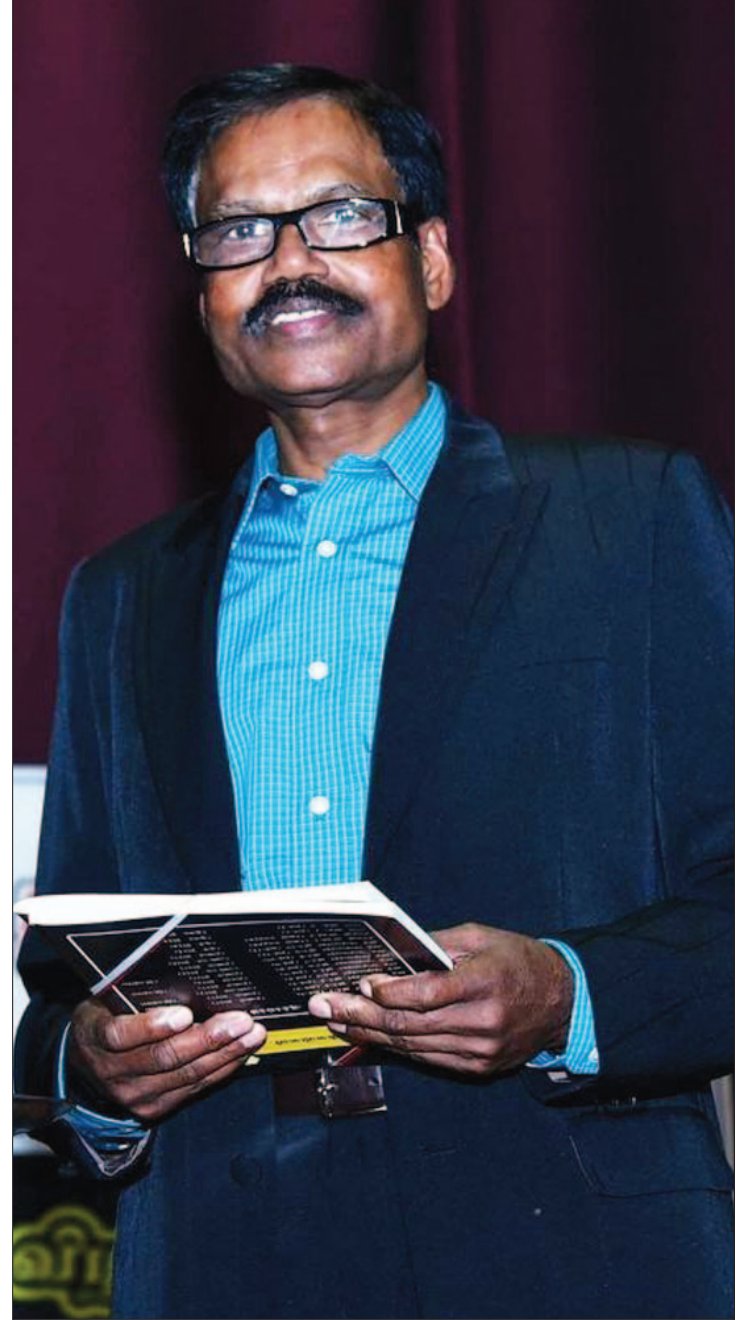
தாராள சனநாயக கோட்பாடுகளை நடைமுறையில் கொண்ட கனடிய நாட்டிலிருந்து எமது தயாகத்தில் சனநாயகம் என்ற பெயரில் தடம்புரண்டு சீரழியும் அரசியல் யாதார்த்தங்களை ஆய்வு செய்து கணபதிப்பிள்ளை எழுதியவை உண்மையை உள்ளபடி உரைப்பவை. இத்தகைய ஆய்வுகளை இலங்கையில் வாழுபவர்கள் வெளியிடுவது இலகுவானதல்ல.

ஈழ மண்ணில் இன்று இராணுவக் கெடுபிடிகள், கட்டுப்பாடுகள் மத்தியில், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் முதல் பத்திரிகை ஆசிரியர் வரை உள்ளதை உள்ளபடி உரைத்தல் உயிராபத்தை வருவிக்கும் விடயம் என்பதை உணர்ந்து, பயந்து செயற்படும் நிலையில் உள்ளனர்.

இரண்டு விடயங்களை இங்கு அழுத்திக் கூறுதல் தகும். தமது பல கட்டுரைகளில், பல கோணங்களில் ஈழத்தமிழர் தயாகத்தின் கடந்தகாலத்தின், நிகழ்காலத்தின் இருண்ட வரலாற்றுத் தூலங்களை பரந்த புவிசார் அரசியல் நோக்கில் இவர் பக்கச்சார்பின்றி பதிவை செய்துள்ளார்.

இத்தகைய ஆய்வுக் கருக்களைக் கொண்ட ஆவணம் நாலுருவில் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். 2009ல் ஈழப்போர் முடிவுற்ற காலம் முதல் 2021ன் நடுப் பகுதிவரை அவர் எழுதிய புவிசார் அரசியல் கட்டுரைகள் பல தரவுகளை ஒன்றிணைத்தும், விடயம் அறிந்தவர்களை அவர் நேர்காணல் செய்தும், தீவகம், வன்னி, ஆகிய இடங்களில் அவர் முன்கூட்டியே தேடிப் பெற்றவையுமாகும். தீவகமும், வன்னி மண்ணும் அவர் சிறுவயதிலும் இளமையிலும் நடந்த, வாழ்ந்த, வளர்ந்த பிரதேசங்கள். எனவே போரின் பின்பு இலங்

கைக்கு சென்றபோது அவர் நேரடியாகக் கண்டவை, கேட்டவை, கிரகித்த பட்டறிவு வட்டத்தினுள் திரட்டியவையும் அடங்கும். அவரது கட்டுரைகளில் ஆங்காங்கே காணப்படும் நேரடி உணர்

வைலகள் போன்ற கருத்தாடல்கள் இவ்வண்ணம் பெற்றவையே. எனவே இவை மீளப்பெறமுடியாதவை. பெறுமதி மிக்கவை.

ஆன்றறிந்த ஆய்வுத் தேக்கமும், நேரிய அறிவுத் தேடலும் ஒருங்கமைந்த இவரது ஆய்வுப் பதிவுகளும் இக்கால, இனிவருங்கால ஆசிரிய, மாணவ சமூகத்துக்கு அவசியமானவை. ஆதர்ஷமானவை. எனவே இவை பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதுடன் உலகத்தமிழ் மாணவ செல்வங்களை சென்றடையும் நன்னோக்குடன் ஒரு சில கட்டுரைகளேனும் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், இத்தாலியம் ஆகிய மொழிகளில் பெயர்க்ப் படுவதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வது பயன்தரவல்லது.

chandrakanthan@thaiivedu.com

பேராசான் கணபதிப்பிள்ளை

வாழ்வும் வளமும்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக புவியியற் துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலையின் காரணமாக புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்துவந்த பேராசான் அப்புக்குட்டி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் காலமானார் என்ற செய்தியறிந்து துயருற்றவர்களில் நானும் ஒருவன். பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் அவருடனான எனக்கு கிடைத்த உறவு, அதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருவரும் இணைந்து பணியாற்றிய நிலை, அதன் பின்னர் தொடர்ந்த நட்பு என்று... ஐந்து தசாப்தகாலஇணைப்பை இருவரும் தொடர்ச்சியாகப் பேணியவர்கள்.

நெடுந்தீவைப் பூர்வீகமாகவும் உருத்திரபுரத்தினை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட அமரர் பேராசான் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 26.03.1949 ம் ஆண்டு பிறந்தவர். இவர் ஆரம்ப, இடைத்தரக்கல்வியை உருத்திரபுரத்தில் பயின்றார்.

1966ம் ஆண்டு க.பொ.த (சா.த)ப் பரீட்சையில் சிறப்புச்சித்தியைப் பெற்றிருந்த நிலையில், அக்காலத்தில் கிளிநொச்சியில் உயர் கல்விக்கான வாய்ப்புக்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்ததால் அமரர் கணபதிப்பிள்ளையின் உறவினரும் கிளிநொச்சிப் பாடசாலையொன்றில் அதிபராகவும் அதனைத் தொடர்ந்து பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளருமாக கடமையாற்றியவருமான அமரர் சின்னத்தம்பி அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயத்தில் க.பொ.த (உ.த) கல்வியை தொடர்ந்த இவர், 1968ம் ஆண்டு க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து 1969ம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்திற்கு தெரிவானார். 1973ம் ஆண்டு புவியியலில் சிறப்புப் பட்டத்தைப்பெற்ற இவர் 1974ம் ஆண்டு அதே பல்கலைக்கழகத்தில் தற்காலிக உதவி விரிவுரையாளராக கடமையாற்றும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றார். இதனைத் தொடர்ந்து 1974ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியற்றுறை நிரந்தர விரிவுரையாளராக 1975ம் ஆண்டு நியமனம் பெற்றார். இந்நிலையில் கற்பித்தலிலும் ஆய்வினை மேற்கொள்வதிலும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டு 1981ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் விவசாயப் புவியியல் தொடர்பாக மேற்கொண்ட ஆய்வின் மூலம் முதுமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்று விரிவுரையாளராக உயர்வு பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் முகமாக இங்கிலாந்தில் உள்ள ஹல் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றார். பின்னர், விடுமுறையில் அவர் நாட்டுக்கு வந்திருந்த நிலையில், நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலையின் காரணமாக அதனைத் தொடரும் சந்தர்ப்பத்தை இழக்க வேண்டியேற்பட்டது. இருப்பினும் ஆய்வுப் பணியினைத் தொடர்ந்த நிலையில் 1989ம் ஆண்டு சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகப் பதவியுயர்வினைப் பெற்றுக்கொண்டார். மேலும் அவர் குறிப்பாக விவசாயப் புவியியலில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தாலும், புவியியற் பரப்பில் ஏனைய கற்கை நெறிகளிலும் ஆழ்ந்த புலமை கொண்டிருந்தார் என்றால் மிகையாகாது. குறிப்பாக பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகளிலும் வெளியிட்டு புவியியற் கல்விப்புலத்திற்கு உரம் சேர்த்தவர். அத்துடன் குழந்தையாகவிருந்த யாழ். பல்கலைக்கழக நிர்வாகச் செயற்பாடுகளிலும் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி பல்கலைக்கழக வளர்ச்சிக்கு தன்னாலான பணிகளைச் செய்தவர்.

- கா. குகபாலன்

இந்நிலையில் நாட்டில் நிலவிய சூழ்நிலையினைக் கருத்திற் கொண்டு புலம் பெயர்வதற்கான முடிவினை எடுத்து கனடா தேசத்திற்கு சென்று நிரந்தரமாக வாழும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அவரது இந்த முடிவானது யாழ். பல்கலைக்கழக புவியியற்றுறைக்கு மிகப் பெரிய பேரிழப்பாகும்.

அமரர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் சிறந்த கல்விமான், ஆளுமைமிக்க ஆசிரியர், மனித நேயம் மிக்கவர், தனது ஆய்வுப் புலத்தினூடாக மாணவர்களின் அறிவினை வளப்படுத்தியவர், சிறந்த எழுத்தாளன், கோபம் கொள்ளாதவர், அன்பாக பழகும் ஆற்றலை இயல்பாகக் கொண்டவர். இத்தகைய நற்குணங்களைப் பெற்றிருந்த பேராசான் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் குடும்ப வாழ்வில் தனது மாணவியான திருமதி ஜெயசீர் அவர்களை இல்லற வாழ்வில் இணைத்து இரு பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோராகினர். இவரது தொடர் கல்விப்புல உயர்வு, மனித நேயப் பண்புகளின் வெளிப்பாட்டுக்கு திருமதி ஜெயசீர் அவர்களுடனான இணை வாழ்வும் பெரும் துணை கொண்டிருந்தது என்றால் மிகையாகாது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்விப்பணியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் தனது அறிவு, ஆற்றலை தமிழ் கூறும் உள்ளங்களுக்கு தொடர்ந்து வழங்கி வந்தவர். கனடாவில் வெளிவரும் வாரப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், மாதச் சஞ்சிகைகளுக்கு தொடர்ச்சியாக ஈழத்து நிகழ்வுகள் சமூக, பொருளாதார, தமிழர் தம் பண்பாடுகள் மற்றும் புவியியல் தொடர்பான கட்டுரைகளை தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்துள்ளார். குறிப்பாக 'தாய்விடு' பத்திரிகையில் பன்மைத்துவம் கொண்ட ஆய்வுகளை வெளியிட்டு வந்துள்ளதை நான் அறிவேன்.

இத்தகைய சூழலில் சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் வந்த நிலையிலும் எனது கனடாவுக்கான பயணத்தின் போதும் பேராசான் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் உட்பட நண்பர் குழாத்துடனான சந்திப்புக்கள் பசுமை நிறைந்த நினைவுகளை பகிரும் சந்தர்ப்பமாக எம் எல்லோருக்கும் கிடைத்திருந்தது.

இன்றைய மனித வாழ்வில், ஆயுள் எதிர்பார்ப்பானது படிப்படியாக அதிகரித்துக் கொண்டு செல்லும் நிலையில், அவரது இழப்புக்கான வயது மிகக் குறைவானதேயாகும். இருப்பினும், இவ்வுலகில் பிறப்பவர்கள் எவரும் நிலைப்பதில்லை என்பதற்கிணங்க பேராசான் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் இழப்பிணையும் விரும்பாவிடினும் ஏற்றுக் கொள்ள வைக்கின்றது. அமரரின் இழப்பினால் துயருற்றிக்கும் அவரது குடும்பத்தினர், உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் யாவருக்கும் எனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

info@thaivedu.com

கிராமத்து மண்வாசனைமிக்க அப்புஜி வழியில்

தொல்லியல் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்ட அழகு மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் நெடுந்தீவு இன்றைய அரசியலில் மிகுந்த இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. ஐரோப்பியர்களால் ஆளப்பட்ட காலத்தில் அதன் பெருமை வெளிக்கொணரப்பட்டது. புன்செய் நிலத்தின் செழுமையை குரக்கன், சாமை, தினை, கொள்ளு, கோதுமை, நெல், சணல் வளப்படுத்தின. பனையும், சிரஞ்சீவி மூலிகைகளும் மனிதருக்கு வாழ்வளிக்கும் கடல் வளங்களும் மக்களின் உடல் உழைப்புக்கு சாட்சியங்களான பனைமரக் கூடல்களும் கால் நடைகளும் குறிப்பாக ஐரோப்பியர் விட்டுச் சென்ற குதிரைகளும் தீவின் சொத்துக்களாக வளம் சேர்த்த தனித்துவமான தீவு இது. உலகத்திற்கே உரிய பொதுச்சொத்து இது என வளம்மிக்க தனித்த தீவாக 1800 களில் ஹீத் டி போலோவால் விளம்பப்பட்டது. இராமேஸ்வரத்தில்

- பார்வதி கந்தசாமி

புசைக்குத் தினமும் பால் கொடுத்த வரலாற்றுப் பண்பு கொண்டது இத்தீவு. இத்தகைய செழுமைமிக்க பூமியில் பிறந்த கணபதிப்பிள்ளை, அன்னை வயிற்றிலிருந்த போதே உழைப்பின் பலத்தைப் பெற்றதாயிடமிருந்து பெற்றுவிட்டது போன்று எண்ணத்தோன்றும் விதமாக அவருடைய உழைப்பின் மூலதனம் இருந்ததை யாவரும் அறிவர்.

கணபதிப்பிள்ளையை 1981இலிருந்து சக பல்கலைக்கழக ஆசிரியராகப் பணி புரிந்த காலம் முதல் வெடியரசன் கோட்டைக் காட்டுத் தீவில் தனித்துவமான சுதந்திர உணர்வுகளுடன் வளர்ந்த வராகச் சந்தித்தேன். எளிமை, அப்பாவித்தனமான உருவம், தன்னை அற்ற போக்கு, இயல்பாகவும் அன்பாகவும் பாரபட்சமின்றியும் மாணவருடன் பழகும் விதம், கிராமத்து மக்களுக்கு உரிய சுறுசுறுப்பும் பணிவும் கடின உழைப்பும் மிகுந்த உருவமாகவே பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்த போர்க்காலச் சந்திப்புக்களின் போது நான் சந்தித்த கணபதிப்பிள்ளை காணப்பட்டார்.

கிராமியத்தின் பண்புகள் குழைத்த உருவமாக விளங்கிய கண-

பதிப்பிள்ளை கனடா மண்வாசனையை முகர்ந்த நிலையில் தாய் வீடு பத்திரிகைக்கு ஊடாக அரசியல் - சமூக ஆளுமைமிக்க ஒரு வராகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார். இரு கிராமங்கள் வளர்த்துவிட்ட விவசாயிகளின் தன்னலமற்ற கடின உழைப்புமிக்க, தங்களைச் சுற்றியுள்ள ஆடு, மாடு, நாய், கோழி போன்ற வீட்டு வளர்ப்புப் பிராணிகளில் அன்புப் பிணைப்புக் கொண்டவர்களாக வாழ்ந்த வாழ்வும், கணபதிப்பிள்ளையின் கிராமிய மனிதநேய ஆளுமைக்கான காரணங்களாக அமைந்தன.

தத்துவ அறிஞர் கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி புத்தர் பகவான் பற்றிய விளக்கம் தரும் பொழுது அவரை உருவச்சிலையாக வடித்த கலைஞர்களின் பண்பாடு குழைக்கப்படுவதாகக் கூறினார். இதனை நாங்கள் வெவ்வேறு நாடுகளில் உள்ள புத்தர் சிலைகளில் காண்கின்றோம். இந்தோனேசியாவில் வடிக்கப்படும் புத்த சிலைகள், யப்பானில் குழைத்து உருவாக்கப்படும் புத்த சிலைகள், சீனாவில் உருவாக்கப்பட்ட புத்த சிலைகள் அந்தந்த நாட்டு மக்களின் உருவச் சாயல் அமைந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். தாய்லாந்துப் புத்தர் பொட்டுடன் மிளிர்வதையும் அவதானிக்கிறோம். கணபதிப்பிள்ளையும் பழம்பெரும் தீவுக் கிராமத்துப் பண்பாட்டையும் 'வெள்ளோட்டம்' ஆகத் தொடங்கிய காடு வெட்டிக் களனிகளாக்கிய உழைப்பின் வெளிப்பாடாக வந்தகுடியேற்றக் கிராமங்களின் பண்பாட்டையும் குழைத்த இருவித கிராமியப் பண்பாட்டுக்குரிய கோலங்களை உள்வாங்கிய ஒருவராக இருந்தமையும் அவரின் கனதியான சமூகப்பார்வைக்கான துணைகளாக நின்ற நெம்புகோல்களாகும். கனடாவின் விட்டுத் தோட்டமும் அவரின் அலாதியான கிராமியம் கலந்த சேதனக்காய்கறிகளை அள்ளிச் சொரிந்தன.

வலி அறிதல், காலம் அறிதல், இடம் அறிதல் கணபதிப்பிள்ளையின் வாழ்வியல் அம்சங்களை ஆராயும் போது வெளிப்படுகின்ற புதை பொருட்களின் ஊற்றுக்கள். 'மக்களைக் கேட்போம், மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவோம்' என்பது அவரின் உள் ளுணர்வுகளில் இருந்ததை எழுத்துக்கள் இயம்புகின்றன. நிலமற்ற மலையக மக்கள் பற்றிய எழுத்துக்களில் அம்மக்கள் ஏனைய தமிழரிடமும் குறுகிய பிரதேசவாதச் சிந்தனையை முன்வைக்கும் அரசியல்வாதிகளிடமும் நியாயம் கேட்கும் எழுத்துக்கள் அச்சமூகத்தின் உரிமை, விடுதலைக்கான எழுத்துக்களாகவும் சமூக பொருளாதார விடியலுக்கான கல்விசார் எழுச்சியின் தேவை முன் வைக்கப்படுகின்றது. நிலமற்றவராக உருவாக்கியவர்கள் பற்றிய நீதி கேட்கும் நெடும் பயணம், தமிழ் அரசியல் அமைப்புக்களின் அரசியல் முரண்பட்ட தளங்கள் போன்றவற்றை பல்வேறு உலக நாடுகளின் அரசியல் வியூகங்களை உள்வாங்கி இராணுவ ஊகங்களால் பாதிப்புற்ற சாதாரண மக்களின் வாழ்வியல் துன்பங்கள் கணபதிப்பிள்ளை பயணித்த நெடுந்தூரங்களின் வெளிப்பாட்டின் வழிவந்தவையாகக் கொள்ளலாம்.

அவரது இளமைக் காலம் நெடுந்தீவு மக்களின் நெடும் பயணங்களாக அமைந்தவையே. நெடுந்தீவில் பிறந்த இவர் 3 வயதிலேயே பெற்றோருடன் உருத்திரபுரப் பகுதிக்குச் சென்று காட்டை வெட்டிக் களனியாக்க, கொட்டில் போட்டு வாழ்ந்த நிலையில், பருத்த

கீழ்வருகும் பேராசிரியர்
அ. கணபதிப்பிள்ளை

குடும்பத்தில் வாழ்வாதாரத்துக்குக் கஸ்டப்பட்டு வாழ்ந்து, இயற்கையுடன் ஒன்றிணைந்து ஊடாடிய நிலையில் மிருகங்களையும் பறவைகளையும் பாசத்துடனும் விளையாட்டுப் பருவ காலத்தின் துணைகளாகவும், விளையாட்டு ஊடகங்களாகவும் பயன்படுத்தியமை பற்றிப் பலரும் கண்டும் கேட்டும் அறிந்த அவதானிப்புக்கள், பல பெண் சகோதரங்களுடன் பிறந்ததால் பொருளாதாரரீதியில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் - நெருக்கிடைகள், பின் தங்கிய பிரதேசப் பிடியில் தகுந்த கல்வி கற்க வாய்ப்பு அளிக்கப்படாத அரசு இயந்திரங்களின் புறக்கணிப்பு, வாழ்வாதாரம் தேடலுக்கான ஆதரவின்றமை போன்ற துன்பங்கள் மத்தியில் போராடியவராகவும் தோற்றமளிக்கின்றார்.

கிராமியம் பற்றிப் பார்க்கும் போது மூன்று வயதுவரை மனதில் ஊன்றிப் பதிந்த நெடுந்தீவுக் கடல் அன்னையின் அசுத்தமற்ற தூய்மையான காற்றும், திணை, சாமை, வரகு, கோதுமை போன்ற சிறுதானியங்களினதும் பனை வளத்தால் பெறப்பட்ட பொருளாதாரத் தோட்டங்களும் வயல் வெளியும், மாடாடுகளின் செழுமையும் இளம் வயதின் பதிவுகளாகி மீண்டும் உருத்திரபுரத்தில் காட்டுச் சூழலின் அமைதியும் அந்த விலங்கினங்களுடன் பிணைத்துக் கொண்ட காட்டாறு போல அவர் இதயத்திலும் பதிந்த காரூண்யமும் கனதியும் எளிமையும் இணைந்த வாழ்வும் மீண்டும் மாமன் மணியத்தின் உதவியுடன் பெற்றாருடன் நெடுந்தீவைத் தரிசித்து வாழ்வாதாரத்தைத் தேடிய நிலையில் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தும் குடும்பங்கள் கொடுத்த ஆதரவு கணபதிப்பிள்ளை என்ற ஆளுமை வளர வழிவகுத்தது.

நவரட்ணசிங்கம், தனிநாயகம் அடிகள், கதிரவேலு அப்பு (அப்புஜி) போன்றவர்கள் வகுத்த கல்விக்கான தாராள, ஊக்கு விப்புச் சிந்தனைகள் தீவக மக்கள் வாழ்வில் குறிப்பாகத் தூர நெடும் பயணம் செய்து அடையக் கூடிய நெடுந்தீவு மக்களுக்கும் பல வழிகளில் உதவின. அதிபர் நவரட்ணசிங்கத்தின் காலம் நெடுந்தீவுகத்தவரினதும் அயலகத் தீவினரதும் கல்வியில் உயரப் பறக்க மாணவரை இலக்கு வைத்த காலம். இந்த மகான்கள் அந்த மக்களின் கடவுள்கள். இவர்கள் போல பலர் நெடுந்தீவு மக்களுக்கு உரமுட்டினர்.

கணபதிப்பிள்ளையின் உறவினரான 'அப்புஜி' எனும் அன்பும்

கண்ணியமும் மிக்க, கல்வி நலமும் ஏழை நலமும் விரும்பியவர் பற்றிப் பேசாத நெடுந்தீவு மக்கள் இல்லை எனலாம். அவர் நெடுந்தீவுகத்தவர்க்கு மாத்திரமின்றி உருத்திரபுரத்தில் குடியேறிய அனைத்துப் பிள்ளைகளுக்கும் பாசத்தைக் குழைத்து ஊட்டிய மகா மனிதராக அனைவருக்கும் 'அப்புவாகவே' வாழ்ந்து ஏழைக்கு உதவும் தயாளனாகப் பரிணமித்தவர். அவருடைய பயணம் கணபதிப்பிள்ளையை நெடுந்தூரம் பயணிக்க வைத்தது. உருத்திரபுரம் அபிவிருத்திச் சங்கத்தை சகல நலன்விரும்பிகளின் உதவியுடன் நிறுவுவதற்கான முன்னெடுப்புகளைச் செய்தார். கனடாவிலிருந்து கொண்டு போர்க்காலங்களில் பரிதவித்த உருத்திரபுரத்து யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குப் பால் வார்த்தார். பணம் நேரடியாக அனுப்பமுடியாத வேளைகளில் நண்பர் பேராசிரியர் சிவநாதன் உதவியுடன் அப்புஜியின் கணவைச் சுமந்தவர்.

8ஆம் வாய்க்காலில் வாழ்ந்தவர் 10ஆம் வாய்க்காலுக்கும் மாறி, மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு என 10ஆம் வாய்க்காலில் வாழ்ந்து நெடுந்தீவு சென்று, பின்னர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விடுதியில் வாழ்ந்து, யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி, இங்கிலாந்து சென்று மீண்டு, பின்னர் கனடாவின் குடிமகனாக வாழ்க்கையைப் பல்வேறு சிரமங்களுடன் நடத்தி இன்றைய ஆளுமையாக வளர்ந்து வரும் போது அவருடைய ஆவி பிரிந்தது. அவரது இழப்பு, தமிழ் கூறும் உலகிற்கு, குறிப்பாக ஈழத்துத் தமிழினத்திற்குப் பேரிழப்பாக இருப்பது வருத்தம் தருவதாக உள்ளது. தாய்வீட்டின் பெருமை கணபதிப்பிள்ளையாலும் உயர்ந்தது என்பதையும் கணபதிப்பிள்ளையின் ஆளுமையை வெளிக் கொண்டு வந்ததில் தாய்வீட்டின் பங்கு மிக முக்கியமானது என்பதையும் கூறியே ஆகவேண்டும். குமரிக் கண்டத்தைத் தொட்டவர் தமிழியல் ஆய்வுக்குள் தன்னை மூழ்க வைக்க எண்ணினார். அவரது எண்ணத்தை மாணவ வழித் தோன்றல்கள் ஈடுசெய்ய முனைப்பான முன்னெடுப்புகளைச் செய்ய வேண்டும். அது அவர்களுடைய கடமையும் கூட.

parvathy.k@thaivedu.com

நினைவுகளைப் பகிர்கிறேன்...

யாரோடு நோவோம்... யார்க்கெடுத்துரைப்போம்...
பிரிவும் மரணமும் துயரமும் பிறருக்கு இல்லாததல்ல...
இருந்துமென்ன... மனம் ஏற்க மறுக்கிறது.
நினைவில் நின்று - என்
நெஞ்சை கணமாக்குகிறது பழகிய நாட்கள்...

நெடுந்தீவு பஸ்துறை அறிஞர்களை, கல்விமான்களை, கலைஞர்களை, பேராசிரியர்களை எமக்கு தந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் எங்கள் நெடுந்தீவு தந்த நல்லதொரு பேராசிரியர், 'கணபதி அண்ணா' என்று எங்களால் அன்பாக அழைக்கப்பட்டவர் எங்கள் மதிப்புக்குரிய அப்புக்குட்டி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

எனது சிறு வயசிலிருந்தே 'கணபதி அண்ணா' என்ற ஆளுமை பொருந்திய மனிதரோடு அருகிலிருந்து, அவரின் வழிகாட்டலில் வளர்ந்தவன்.

**தாமின்புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந்தார்**

தாம் இன்புறுவதற்குக் காரணமான கல்வியால் உலகமும் இன்புறுவதைக் கண்டு எல்லோரும் கல்வியில் மேலும் உயரவேண்டும் என்று எங்களை வழிகாட்டி, தானும் பல்வேறு துறைகளிலும் மேற்படிப்புகளையும் ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டிருந்தார்.

**வெள்ளத்தாற் போகாது, வெந்தழலால் வேகாது, வேந்தரால்
கொள்ளத்தான் முடியாது, கொடுத்தாலும் நிறைவொழியக்
குறைபடாது
கள்ளர்க்கோ மிகவரிது, காவலோ மிகவெளிது, கல்வியென்னும்
உள்ளத்தே பொருளிருக்க, உலகெல்லாம் பொருள்தேடி
உழல்வதேனோ!**

கல்வியின் சிறப்புக்கு ஓர் உதாரணமாக வாழ்ந்து காட்டியவர். உயர்கல்வி கற்று பல்கலைக்கழகம் போகவேண்டும் என்ற கனவை சிறுவயதிலே எனக்குள் விதைத்தவர்.

நான் நெடுந்தீவில் வாழ்ந்த நாட்களில் ஒவ்வொரு பள்ளி விடுமுறைக்கும் எங்கள் பெரியப்பா வீட்டுக்கு உருத்திரபுரம் போய் விடுவேன். அந்த நாட்களில் கணபதி அண்ணா எனக்கு அன்போடும், உரிமையோடும் கற்பித்த நாட்கள் நினைவில் நிற்கிறது. கற்பித்தலோடு தனியே நிற்காமல், அவர் தரும் வீட்டுபாடங்களை செய்தால் படத்துக்கும் கூட்டிக்கொண்டு போவார். படம் பார்க்கும் விருப்பத்தில் வீட்டுபாடங்களை ஒழுங்காக, தவறாமல் செய்து விடுவேன்.

1989களில் நான் நெடுந்தீவு மகாவித்யாலத்தில் உயர்தரத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்த போது, யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், சக பேராசிரியர்களுடன் கணபதி அண்ணா நெடுந்தீவுக்கு வந்திருந்தார். அப்போது எங்களுக்கு இந்து நாகரிகம், பொருளியல், அரசியல் சிறப்பு வகுப்புகளை அவரது மாணவர்கள், சக பேராசிரியர்கள் மூலம் நடத்தி எங்கள் கல்விக்கு உதவியாக இருந்தார்.

அந்த நாட்கள் என் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத ஒரு பொன்னாள். நாங்கள் 'ஓசை' என்று ஒரு கையொழுத்து பத்திரிகை நடத்தி வந்தோம். அதற்கான ஓராண்டு விழாவை கொண்டாட இருந்தோம். அந்த விழாவில் கவியரங்கம் அமரர் மதிப்புக்குரிய

- குகன் ஆறுமுகம்

சின்னத்தம்பி அதிபர் அவர்கள் தலைமையில் நடப்பதாக இருந்தது. அவரது உடல்நிலை சரியில்லாததால் அவர் கணபதி அண்ணாவை தலைமை தாங்கி நடத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால் அவரோ, என்னையே தலமை தாங்கி நடத்து என்று சொல்லிவிட்டார்.

அவர் தந்த ஊக்கத்தால் அந்த கவியரங்கத்தை தலமை தாங்கி நடத்தி, அவரிடம் பாராட்டு வாங்கியதை பெருமையோடு எண்ணிப்பார்க்கிறேன். 'வசிட்டர் கையால் பிரம்மரிஷி' பட்டம் பெற்றதை போல என்று சொல்வார்களே அது போல உணர்ந்தேன்.

எங்களை ஊக்குவித்து, பாராட்டி, சரி எது, தவறு எது என்று சொல்லி வழிகாட்டி, எங்கள் வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்த நீங்கள் எங்களை விட்டு பிரிந்தது எங்களுக்கெல்லாம் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு.

**'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.'**

உலகத்தில் வாழவேண்டிய அறநெறியில் நின்று வாழ்கிறவன், வானுலகத்தில் உள்ள தெய்வ முறையில் வைத்து மதிக்கப்படுவான். அந்த வகையில் எங்கள் மக்கள் மனதில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

kugan.a@thaiveedu.com

நண்பர் கணபதிப்பிள்ளையின் நட்பு

- சந்திரசேகரம் பரமலிங்கம்

ஏறத்தாள மூன்று மாதங்களுக்கு முன் வன்னியியல் ஆய்வுக் கருத்தரங்கில் உரைநிகழ்த்திய நண்பர் கணபதிப்பிள்ளை இன்று எம் மத்தியில் இல்லை. வாழ்க்கை நீர்க்குமிழி போன்றது என்பதற்கு வேறு உவமை தேவையில்லை.

இற்றைக்கு 50 வருடங்களின் முன் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஓராண்டு சிரேஸ்ட மாணவனாக அறிமுகமானோம். அவரது புன்புறுவல் அவரின் அடையாள முத்திரை. ஏனையவருடனும், அந்நியோன்னியமாகவும் நட்பாகவும், சுமுகமான முறையில் அவரது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதும்- அவரது நண்பர் குழாத்தில் இயங்கினார். கல்வியில் கருசனை கொண்டிருந்து, விடாமுயற்சியுடனான உழைப்பு என்பனவற்றினால் முன்னேறி தேர்வில் முதலிடம் வகித்துப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பதவி வகித்துப் பின்னர் யாழ்ப்பாணப்பம் பல்கலைக்கழகத்தில் சிரேஸ்ட விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்.

அவர் மேற்படிப்பிற்காக இங்கிலாந்து வந்திருந்த வேளையில் லண்டனில் நாமிருவரும் சந்தித்து சம்மாசிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

வல்லவனாகவும் நல்லவனாகவும் வாழ்ந்த நண்பர் கணபதிப்பிள்ளை இவ்வளவு விரைவில் எம்மனைவர் மத்தியிலிருந்தும் விடைபெறுவார் என்று எவரும் கற்பனை செய்யவில்லை. இந்த நிலையில் அன்னாரைப் பிரிந்து துயருற்றிருக்கும் அவரது மனைவி மக்களுக்கும், சகோதர சகோதரிகளுக்கும் உறவினர் களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் ஆறுதலர் வேண்டி நடராஜப் பத்திலிருந்து சில வரிகளைக் குறிப்பிட்ட நண்பரின் ஆத்மாசாந்திக்காய் வேண்டுகின்றேன்.

தாயாரிருந் தென்ன தந்தையுமிருந் தென்ன
தன் பிறவியுறுவு கோடி
தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத் தென்ன
தாரணியை யாண்டு மென்ன
சேயர்களிருந் தென்ன குருவா இருந்தென்ன
சீடர்களிருந்து மென்ன,
சித்து பல கற் றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்
செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்ன பலன் எமனோலை
ஒன்றைக் கண்டு தடுக்க
உதவுமோ இதுவெல்லாம் சந்தையுற வென்றுதான்
உன்னிருபாதம் பிடித்தேன்.
யார் மீது உன் மனமிருந்தாலு முன் கடைக்கண்
பார்வை அது போதும்

பிறப்புண்டேன் இறப்புண்டு என்னும் உண்மையை நாம் ஒருபோதும் மறுக்கவும் முடியாது மாற்றவும் முடியாது. நண்பரின் இப் புவி வாழ்வு இவ்வளவுதான் என்பது எப்பவோ தீர்மானிக்கப்பட்ட விடயம். அவரை நினைந்து நினைந்து அழுது புலம்புவதைவிட அவர் எதனை தனது வாழ்நாளில் விரும்பினாரோ அவற்றை நாமும் பின்பற்றி நற்பயன் பெறுவதே நாம் செய்யும் நன்றிக்கடனாகும்.

வையத்துள் சிறப்புற்று நட்பொழுக அனைவரோடும் இணைந்து மகிழ்ச்சிக் கடலில் திளைத்த நண்பரின் ஆன்மா சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போம்.

info@thaiveedu.com

கணபதிப்பிள்ளை என்னும் ஒரு சான்றோன்

- பால. சிவகடாட்சம்

எனக்கு மிக நெருக்கமான அன்புக்குரிய சிலரை மிகக் குறுகிய காலத்துக்குள் நான் இழந்துவிட்டேன். என்னை வெகுவாகப் பாதித்த மரணங்களுள் ஒன்று எனது நண்பர் கணபதிப்பிள்ளையின் பிரிவு.

அலட்டிக்கொள்ளாத நண்பர். ஆர்ப்பாட்டமில்லாத நண்பர். உள் ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாத நண்பர். ஆன்று அறிந்து அடங்கிய சான்றோர் என்று சங்கப்புலவர் ஒருவர் தமது ஊர்ப் பெருமக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் உண்டு. அமரர் கணபதிப்பிள்ளையும் அத்தகைய சான்றோருள் ஒருவராக வைத்து எண்ணப்பட வேண்டியவர். 'காட்சியில் தெளிந்தவர் ஆகலின், கணபதிப்பிள்ளை 'மாட்சியின் பெரியோரை வியந்ததுமில்லை. சிறியோரை இகழ்ந்ததுமில்லை'. இத்தகைய சான்றோனாக வாழ்ந்து காட்டியதோடு தான் வாழும் காலத்தில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையெல்லாம் முறைப்படி செய்து முடித்த சான்றோனாகவே அவர் மறைந்தார்.

நண்பர் கணபதிப்பிள்ளை எவரையும் புறந்தள்ளிப் பேசி நான் கேட்டதில்லை. அவரை விமர்சித்தால் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொள்வார். ஒரு புன்சிரிப்புதான் அவரது பதிலாக இருக்கும். இதற்கெல்லாம் பதில் கூறி என் சக்தியை ஏன் வீணடிக்க வேண்டும் என்று அவர் நினைத்திருக்கலாம்.

கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் அரசியல் கட்டுரைகளைத் தாய் வீடு பத்திரிகையில் நான் விரும்பி வாசிப்பதுண்டு. கொரோனா

காலத்தில் அவ்வப்போது அரசியல் மற்றும் இலக்கியம் தொடர்பான விடயங்கள் குறித்து இருவரும் தொலைபேசியில் உரையாடிக்கொள்வோம். தாய்வீடு இதழில் பழந்தமிழர் வரலாறுபற்றி எழுதிக்கொண்டிருந்த வேளையில் கடல்கொண்ட குறிக்கண்டம் பற்றிய ஆதாரமற்ற படம் ஒன்று உங்கள் கட்டுரையுடன் தாய் வீட்டில் வருகின்றதே. அப்படியானால் அந்தப் படம் கூறும் செய்தியினை நீங்கள் ஏற்றுகொண்டதாகிவிடுமே என்று கூறினேன். உண்மைதான் இனிமேல் அந்தப்படம் எனது கட்டுரையுடன் இடம் பெறாதபடி பார்த்துக் கொள்ளுகின்றேன் என்றார். சமீபகாலமாக உங்கள் கட்டுரைகளைத் தாய்வீட்டில் காணமுடியவில்லையே என்று கேட்டதற்குத் தற்போது எனது உடம்நலம் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. நலமடைந்ததும் தொடர்ந்து எழுதுவேன் என்றார். ஆனால் காலனின் காணக்கு வேறாக இருந்தது.

புகழை விரும்பாத ஒரு மனிதர் என்று நான் அவரை அடையாளப்படுத்த முடியும். அவசியமில்லாது மேடைகளில் ஏறுவதையும் ஒலிபெருக்கியில் பேசுவதையும் தவிர்த்து வந்தவர். ஆனாலும் தன் அறிவுப்புலமையை அடக்கத்துடன் தன் மாணவர்களுடனும் புத்திஜீவிகளுடனும் பகிர்ந்து கொண்டவர். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் அவரின் இடத்தை வேறு எவராலும் நிரப்பிவிடமுடியாது.

Sivakadacham@thaiveedu.com

அறிவார்ந்த ஆளுமை

அ. கணபதிப்பிள்ளை

இலங்கை யாழ். பல்கலைக்கழக முன்னாள் புவியியல் துறைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய அப்புக்குட்டி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 26-12-2021 ஞாயிற்றுக் கிழமை கனடா - மார்க்கம் நகரில் காலமானார். அவரது இழப்புச் செய்தி என் மனதை உறையவைத்தது.

1970 ஜனவரியில் எனக்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணை விரிவுரையாளராக நியமனம் கிடைத்தது. அங்கு கடமை யாற்றச் சென்ற பொழுது, புவியியல் கற்கும் முதலாம் வருட மாணவர்களுக்கு, நான் விரிவுரையாற்ற நேர்ந்தது. அப்பொழுது தான் கணபதிப்பிள்ளையை முதலில் சந்தித்தேன். அமைதியும் மாறாத புன்னகையும் கொண்ட அவருடன் பல புவியியல் துறை மாணவர்கள் விரிவுரை மண்டபத்தில் இருந்தனர். காலநிலையியல்

பற்றிய விரிவுரைகளையே நான் நிகழ்த்தினேன். படிப்படியாக அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய பின்னர் தான் அவர் பற்றிய பின் புலம் தெரிய வந்தது.

நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அவர் பல சகோதரர்க ளுடன் கூடி வாழ்ந்து, தந்தையாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, கிளிநொச்சி - உருத்திரபுரத்தில் விவசாயம் செய்வதற்காக சென் றுள்ளார் எனவும், அங்கிருந்து கற்று, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுமதி பெற்றார் எனவும் அறிந்து கொண்டேன். விரிவுரைகளின் போது குறிப்புகளை அதிகம் எடுக்காது மிகவும் உன்னிப்பாக அவதானிப்பவர் என நண்பர்கள் கூறக் கேள்விப் பட்டுள்ளேன். அதனால் தான் அவர் புவியியல் சிறப்புத்துறையில் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்று, முதன் மாணவராகவும் வந்தார். உடனடியாகவே அவருக்கு உதவி விரிவுரையாளர் பதவியும் கிடைத்தது.

நான் பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு வெளியேறி நுவரெலியாவில் ஆசிரிய ஆலோசகராகக் கடமையாற்றிய போது, அவர் பற்றிய பல்வேறு தகவல்களை அறிந்து கொண்டேன். அவரும் கால நிலையியல் துறையிலேயே விரிவுரையாளராகக் கடமை புரிந்

- எஸ். பத்மநாதன்

ததை அறிந்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். படிப்படியாகப் பதவி உயர்வு பெற்று ஒரு பேராசிரியரானார். எனினும் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் 1990ல் கனடாவுக்கு வந்தார்.

1985 மார்ச் மாதம் நான் கனடா வந்த பின்னர் அவர் பற்றிய எந்தத் தகவல்களும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனினும் 1990களில் கனடாவுக்கு வருகை தந்ததை அறிந்து அவரை சந்திக்க முயற்சி செய்தேன். அப்போது அவர் ஒரு வங்கியில் சேர்ந்திருப்பதாகவும், மனைவி, பிள்ளைகளுடன் இங்கு வந்ததாகவும் கூறினார். நான் வேலை செய்த நிறுவனத்துக்கு அருகிலேயே அவர் பணிபுரிந்த வங்கியும் இருந்ததால் அவரை அதிகம் சந்திக்க முடிந்தது. ஒரு காலத்தில் அவர் மாணவராக இருந்தாலும் கனடாவில் ஒரு தோழ மையுள்ள நண்பனாய் பழக ஆரம்பித்தார். சுமார் 52 ஆண்டுகள் அவருடன் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

இலங்கையில் மிகச் சிறந்த புவியியலாளனாக விளங்கிய அவர் இங்கு வந்ததும் அரசியல், சமூகம் பற்றிய கலந்துரையாடல்களிலும் ஈடுபடலானார். ஈழத்தில் அறிவார்ந்த தமிழ் ஆளுமைகளுள் ஒருவராக நான் அவரை எண்ணியதுண்டு. தமிழ்மொழி பற்றியும், தமிழ் சமூகம் பற்றியும் பல்வேறு சிந்தனைகளை கொண்டிருந்தார். இங்கு அவர் வாழ்ந்தாலும் நெடுந்தீவு ஊரும் உறவும் திட்டத்தில் இணைந்து கொண்டார். பல்வேறு ஆலோசனைகளை வழங்கி வந்துள்ளார். எழுத்தின் மீது உள்ள பற்றினால் ஈழமுரசு பத்திரிகையிலும் ஆரம்பத்தில் பணிபுரிந்துள்ளார். பல ஊடகங்களில் அரசியல் களங்களில் பங்குபற்றி அரிய கருத்துக்களையும் வழங்கியுள்ளார். முதியோர் சங்கங்களில் பங்குகொண்டு முதியோர் நலன் பற்றிய கருத்துக்களையும் வழங்கியுள்ளார். இந்த வேளையில் தாய்விடு பத்திரிகை ஆசிரியரின் தொடர்பும் கிடைக்கப் பெற்றார். அவரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அரசியல் கட்டுரைகளை எழுதத் தொடங்கினார். பல வருடங்களாக எவரும் சிந்திக்காத வகையில் அரசியல் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். அவரது அரசியல் கட்டுரைகள் பத்திரிகையில் முதலாவது கட்டுரையாக வெளிவரும். இதனை வாசிக்கும் வாசகர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்தமையால் மாதம் தோறும் அவரது கட்டுரை தவறாது இடம்பெறும். தாய்விடு பத்திரிகையின் சிறப்புக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அவரது கட்டுரைகள் வெகுவாக உதவியுள்ளன.

நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளை அவர் எழுதியிருந்தாலும் சில வற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம். 'மனித உரிமை பேரவை முடிவு - இலங்கை மீதான தற்காலிக அழுத்தம்', '20 தாவது திருத்தமே கடைசித் தீர்வாக பயன்படுத்த வேண்டிவரும்', 'தமிழர்களின் நீதி கேட்கும் நெடும்பயணம்', 'இலங்கையை மாற்றப்போகும் நீதிக்கான ஆண்டு 2021', 'வல்லரசுகளின் பிடிக்குள் சிக்கிக்கொண்ட இலங்கை', 'இலங்கையில் மீண்டும் ஒரு அரசியல் யாப்பு' எனப் பல தீர்க்கதரிசனமான கட்டுரைகளை எழுதி வந்துள்ளார். எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக அவரது புவியியல் அறிவை பயன்படுத்துவதற்காக 'இலெமுரியா அல்லது குமரிகண்டம்' என்னும் தலைப்பு களில் ஆய்வுகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தார். இது பற்றி என்னுடனும் பல தடவைகள் உரையாடி பல வரலாற்று ஆசிரியர்களின் முடிவுகளை வெளியிட்டார். குறிப்பாக Alen Collier என்பவரது ஆய்வுகளை துணையாகவும் பயன்படுத்தினார். இதன் பின்னரே அவரது வியாபகம் மிகவும் பெரிதாகியது. ஒரு விவசாய குடும்பத்திலே பிறந்த அவர் புவியியல் விஞ்ஞானியாக மாறியது கனடாவில்.

அவருடன் ஒன்றாகக் கல்விகற்ற கனகலிங்கம், இராஜலிங்கம்,

ஆய்வரஞ்சு பேராசிரியர்
அ. கணபதிப்பிள்ளை

பேரின்பநாதன், அருட்செல்வம், செந்தில்வடிவேல், மகேஸ்வரன், விமலாதேவி அனைவரும் சமகால மாணவர்கள் இங்குள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் கணபதிப்பிள்ளை வீட்டில் சந்திப்பது வழக்கம். அரசியலிலும் புவியியல் துறையிலும் ஆளுமை பெற்ற அவரது உரைகளைக் கேட்கப் பலரும் கூடுவார்கள். இவ்வளவு திறமை படைத்த ஒரு புவியியல் பேராசிரியர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்துள்ளார்.

இவருடைய இரங்கல் பற்றிய ஒரு குறிப்பு தற்போது என்னை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது.

**நம்பமுடியாதிருக்க நம்பியதும் பேரதிர்ச்சி தோழா!
உன்முகமே பல்கலைக்கழகம்
அன்பு, பண்பு, அமைதி, மலர்வுத் தன்மைகளுக்கு
நீ ஓர் உதாரணம்.**

உலகம் முழுவதும் அவரிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். மெய்நிகர் வழியாக நடைபெற்ற நினைவு நிகழ்வில் இலங்கை முதல் கனடா, அவுஸ்திரேலியா வரை பலர் பங்கு பற்றிக் கண்கலங்கினர்.

அண்மையில் வன்னி மண்ணைப் பற்றிய அவரது உரைகள் பலரைக் கவர்ந்திருந்தமையை அறிந்தேன். தமிழ் சமூகம் பற்றிய அவரது தீவிரமான அக்கறையும், மண்சார்ந்த சிந்தனைகளும் தொடர்ந்தும் வாழக்கூடியவை. யாருடனும் ஒப்பிடமுடியாத அளவுக்கு அவரது வாழ்வும், பெயரும் விளங்குகின்றது. தனது இரு பிள்ளைகளையும் ஒருவர் சட்டத்தரணியாகவும் மற்றவர் பொறியியலாளராகவும் வளர்த்துள்ளார். தனது துணைவியாருடன் பல

நாடுகளுக்கும் சென்று வந்துள்ளார். இவர் ஜீவராசிகள் மீது வைத்துள்ள பற்றுதலுக்கு அவர் வளர்த்துவந்த இரு நாய்களை உதாரணமாகக் கூறலாம். தன்னுடைய முகப்புத்தகத்தில் கூட தனது நாய் ஒன்றினை அட்டைப்படமாக பதிந்திருந்தார். 2016 ஒக்டோபர் 25ம் திகதி அவர் தனது முகநூல் பக்கத்தில் கவிஞர் எழுதிய கவிதையின் ஒரு பகுதியை எழுதி 'இவை அருமையான வரிகள்' எனக் குறிப்பிட்டுருந்தார். அவ்வரிகள்

**பூமிக்கு நாம் ஒரு யாத்திரை வந்தோம்
யாத்திரை தீருமுன் நித்திரை கொண்டோம்
நித்திரை போவது நியதி என்றாலும்
யாத்திரை என்பது தொடர் கதையாகும்.**

கனடிய மண்ணின் பல்கலாச்சார பண்புகளை மதித்து, இந்நாட்டின் மீது தீராத பற்றுக் கொண்டவர். கல்வியறிவு, திறமை, ஆற்றல், பண்பாடு, தமிழ் தேசிய உணர்வு மிக்கவரான இவர், அன்பு, பக்தி, ஆன்மீகம், கொடை, விருந்தோம்பல் போன்ற பண்புகளைக் கொண்டு மனிதநேயத்தின் மொத்த உருவம் மிக்க தமிழனாக வாழ்ந்தார். ஈழத்திலே இணையற்ற ஒரு கல்விமானாகத் திகழ்ந்து இணையில்லாத கட்டுரைகளை எழுதி ஆழமாக வேர் ஊன்றிய அவர், இன்று எம்மத்தியில் இல்லை. எனினும் அவரிடம் கல்விகற்ற மாணவர்கள் மூலம் அவரது சிந்தனைகள் தொடர்ந்து எடுத்துச் செல்லப்படும் என நம்பலாம்.

pathmanathan.s@thaiveedu.com

மனவேதனையைத் தரும் நண்பனின் பிரிவு

- இரா. சிவச்சந்திரன்

நண்பன் கணபதிப்பிள்ளையின் இறப்பு காற்றோடு கலந்த செய்தியாக வந்தடைந்தது. கனடாவில் இருந்தாலும் கோவிட் தொற்றின் தடை இறுக்கங்களால் நாம் சந்தித்துக்கொள்ளவில்லை என்பது சோகமே.

யாழ். பல்கலைக்கழக புவியியல் துறையில் ஒன்றாக விரிவுரை யாளர்களாக கடமையாற்றிய அனுபவம். யாழ்ப்பாணத்தில் அருகருகே அமைந்த வீடுகள். அடிக்கடி குடும்பமாகச் சந்தித்துக், கலகலப்பாகக் கழித்த தருணங்கள். காலம் எங்கெங்கோ பிரித்து விட்டது. அருமை நண்பனின் பிரிவு மனவேதனையைத் தருகின்றது.

கணபதிப்பிள்ளை நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டாலும் கிளிநொச்சி - உருத்திரபுரத்திலேயே க.பொ.த. வரை கல்வி கற்று சிறந்த பெறுபெறு பெற்றபின்னர் நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயத்தில் உயர்தரத்தைக் கற்று, க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையை எழுதி மிகத் திறமைச் சித்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு பல்கலைக்கழகம் நுழைந்தார். பின்னர், யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராக பணியாற்றியவர் தன் கல்விப் புலமையினால் மிகத் திறமையாக மாணவர்களை வழிகாட்டியானார். ஆயினும், 1983ல் மேற்படிப்பிற்காக லண்டன் சென்று, அங்கிருந்து இலங்கை வந்து, பின் கனடாவிற்கு வந்து சேர்ந்தார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் ஜெயஸ்ரீயை காதலித்து மணம் முடித்தார். இருவர் இணைப்பிற்கும் நான் துணையாகச் செயற்பட்ட காலம் இனிமையானவை. மிகவும் அமைதியான சுபாவம் கொண்டவர் கணபதிப்பிள்ளை.

கனடாவிற்கு 1991ல் வந்தடைந்தார். அதன்பின்னர் ஈழமுரசு பத்திரிகையில் பணியாற்றியவர். பின் தொடர்ச்சியாக தாய்விடு பத்திரிகையில் அரசியல், புவியியல் சார் கட்டுரைகளை தொடர்ந்து

எழுதிவந்தார். 2021 முதல் சடுதியாக எழுதுவதை நிறுத்திக்கொண்டார். ஆயினும், தனது முழு அற்றலையும் எழுத்துத் துறைக்கா

கவே செலவிட்டார். உருத்திரபுரம் அபிவித்திச் சங்கத்தில் முக்கிய பதவி வகித்தவர். அப்புக்குட்டி கணபதிப்பிள்ளையின் இறப்பும் தன் குடும்பத்தவர் சூழ அமைதியாகவே திகழ்ந்தது.

அவர் ஆன்மா சாந்தியடையும்!

info@thaiveedu.com

ஆளுமைக்கு என் ஆத்மார்த்த அஞ்சலி!

- மா. சித்திவினாயகம்

இனிய உறவுகளே!

தாய்வீட்டிற்காக இந்த அஞ்சலியை எழுதுகிற இந்தப் பொழுது என் நெஞ்சம் துவண்டு போகின்றது. தாய்வீட்டின் ஒவ்வொரு மாத வெளியீட்டிலும் அவரது தேடல் மிக்க ஆய்வுகள் தான் முதன்மைச் செய்தியாக விரியும். அதை விரும்பி அக்கறையோடு படிக்கும் வாசகன் நான். இன்று அவருக்கு இதில் ஓர் அஞ்சலி எழுதுவேன் என்று கொஞ்சமும் நினைத்தவனல்ல.

**நீலக்கடல் தாலாட்டும் நெடுந்தீவன்னையின்
கல்விப் பேரொளியாய் எம்முன்னே
நின்றொழிர்ந்த கலங்கரை விளக்கு
இனியில்லை என்பது மிகுந்த துயர் தருகின்றது.**

இளவயதில் இரண்டு அதிபர்களால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட பாக்கியவான் அவர்.

கிளிநொச்சி நகர பிதாவாகவும், உருத்திரபுரம் மகாவித்தியாலய அதிபராகவும் இருந்தவர் இவரது தாய் மாமனார் நாகலிங்கம் அவர்கள். அவரிடம்தான் இவரது ஆரம்பக் கல்வியை உருத்திரபுரத்தில் கற்றுக் கொண்டார்.

பின், உயர்தரக் கல்விக்காக தான் பிறந்த மண்ணான நெடுந்தீவுக்கு வந்த போது நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலய அதிபராக இருந்தவர் இவரது மைத்துனரான இரா. சின்னத்தம்பி அவர்கள். தாயகப் பற்றோடும், அதீத அக்கறையோடும் நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயத்தில் இவர் தன் உயர்தரக் கல்வியைக் கற்றார். விவேகம்மிக்க ஆளுமையான அவர்தான் இங்குமாணவர் தலைவராகவும் இருந்தார். அங்கிருந்து சிறந்த பெறுபேற்றோடு பேராதனை பல்கலைக்கழகம் சென்றார்.

இவரது வழிகாட்டல்தான் இவருக்குப் பின் வந்த பலரையும் பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கு உறுதுணையாகவிருந்தது என்று அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் கொழும்பு பல்கலைக்கழக நல் ஆசான் சிவசம்பு அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள்.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் மூத்த புவியியல் விரிவுரையாளராக பல கல்விமாண்களை உருவாக்கியபெருந்தகை.

யாழ்ப்பாண வரண்ட வலயங்களின் நிலப்பண்பாடு பற்றி மிக நேர்த்தியான ஆய்வுகளைச் செய்த ஆய்வாளர். அவரின் அந்த ஆய்வு நிச்சயம் புத்தகமாக வெளிவர வேண்டுமென பேராசிரியர் மு. நித்தியானந்தன் அவர்கள் இணையவலையில் குறிப்பிட்டது நிஜமாக வேண்டும்.

மண்ணையும், தமிழையும் மகிமைப்படுத்திய எழுத்துக்களால் எல்லார் மனங்களையும் கொள்ளை கொண்ட மகத்தான ஆளுமை.

தாய்வீடு பத்திரிகையில், தொடர்ந்து தன் அறிவாற்றலை எம்மோடு பகிர்ந்த பேராளர்.

மிகுந்த தேடலோடு அவர் எழுதிய குமரிக்கண்டம் பற்றிய தமிழரின் மெய்யியல் ஆய்வு தமிழ்குறுநல்லுலகெங்கும் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. அது இடையிலே நின்று போனது எம் தூர திஸ்டம்.

இயல்பிலே எவரையும் நிந்திக்காத எவரையும் துன்புறுத்திக் பார்க்காத இனிய மனிதர்.

வந்த துன்பங்கள் யாவையும் தனக்காக்கிக் கொண்டு, இன்பங்கள் அனைத்தையும் எமக்காகவும் எம் மண்ணிற்காவும் விட்டுச் சென்றிருக்கின்ற பெருமகனார்.

பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் இதயக் கோவிலில் குடியிருந்த பெருமகனார். சக விரிவுரையாளர்கள், பேராசான்களின் பெருமதிப்பைப் பெற்றவர். இவரது வெள்ளையுள்ளமும், பிள்ளைக் குணமும், உன்னத ஆற்றலும் காண்போரை இவர் பால்

கவர்ந்து இழுக்கும்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர் மிகுந்த எளிமையான, பழக இனிய பண்பாளராக இருந்த நல்ல மனிதர்.

கனடாவிற்கு வந்த பிறகும் என்னோடும் என் குழந்தைகள் மீதும் தீராத பற்றோடு நலம் விசாரித்து உறவு பாராட்டிய அன்புறவு. எனது மகளின் 'நிருத்த நிறைஞர்' நாட்டிய தராதரப் பட்டத்தை அவர் வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தமை எனது மகள் பெற்ற பேறாகும்.

சிறந்த கல்விமானை, இலட்சியப்பற்றுமிக்க உன்னதரை, எமக்கெல்லாம் பண்பாடு காட்டிய பகுத்தறிவுப் பேராசானை, புவியியல் பேராளுமையை இந்தப் பாழும் பனிநிலத்துள் பறிக்கொடுத்து நிற்கின்றோம்

சுவாமிநாதர் பேராசிரியர்
அ. கணபதிப்பிள்ளை

செல்லுமிடமெங்கும் தன் கருணையாலும், ஈகையாலும், அன்பாலும் அறிவாற்றலாலும் எம் மனங்களை வென்ற அந்த மாமனிதரை உலகின் பல பாகங்களிலிருக்கும் அவரது மாணவர்கள், சக பேராசிரியர்கள், உறவுகள் என்று பலரும் கதறியழுத வண்ணம் அஞ்சலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

**தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று'**

என்பார் வள்ளுவர். அவ்வாறு புகழ் பூத்த, சமூகம் போற்றுகின்ற இனிய தம்பதிகளாய் 42 வருடங்கள் வாழ்ந்த அற்புத வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர்கள் ஜெயசிறி அக்காவும் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணா அவர்களும்.

அவரைப்போலவே பிள்ளைகள் இருவரும் கனடிய மண் வியக்கின்ற அளவிற்கு கல்வியில் சிறந்து விளங்குகின்றார்கள்.

உருத்திரபுர மக்கள் ஒன்றியம், நெடுந்தீவு மக்கள் ஒன்றியம், கிளிநொச்சி மக்கள் ஒன்றியம் என்றெல்லாம் தான் பிறந்து வளர்ந்த தமிழ் நிலப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் தம்மை வருத்தி உதவிய உத்தமர்.

அந்த ஆற்றலும் கருணையும் நிறை கண்களை இனி காணமுடியாதே என்கின்ற ஏக்கத்தில் நாங்கள் புலம்பித் தவிக்கின்றோம்.

**நெடுந்தீவு பெற்றெடுத்த - மனித
நேயத்தின் பெருமகனே
ஊர் சிறக்க வென்று**

**ஓளிர் விட்ட விடிவெள்ளி!
அன்பின் அரணாகி
அறிவின் ஊற்றாகி
உற்றாரை, இன சனத்தை வாஞ்சையுடன்
அள்ளி அரவணைத்த
அற்புதனே
தமிழாய் எரிந்த
அறிவுப் பெருவிளக்கே!
இன்முகத்தால் என்நாளும்
இதயங்களை வென்றவரே!
எண்ணமெல்லாம் இனிக்கின்ற
இனிய அரும் உறவே!
எங்கினிமேல் காண்போம்?
எவர் இனிமேல்
உன்போல புன்னகைப்பார்?**

எம் மக்களின், ஊரின் உயர்வை தன் உயிர்மூச்சாய் மதித்த இந்த உன்னதரை எம் கண்ணீரால் அஞ்சலிக்கின்றோம்.

அன்னாரின் பிரிவால் துயருறுகின்ற அவரது அருமைத் துணைவியார், இனிய சகோதர சகோதரிகள், அருமைப் பிள்ளைகள், மருமகள், பேரர், தாய்மாமனார் நாகலிங்கம் மாஸ்ரர் மற்றும் உறவுகள், நண்பர்கள் அனைவர்க்கும் என் ஆழ்ந்த இரங்கல்!

ஆளுமைக்கு என் ஆத்மார்த்த அஞ்சலி!

sithivinayagam@thaiveedu.com

ஆத்ம நண்பன் அப்புக்குட்டி கணபதிப்பிள்ளை

நெடுந்தீவில் நாகலிங்கம் கார்த்திகேசு - நாகம்மா இணையருக்கு ஆறாவது குழந்தையாக அப்புக்குட்டி கணபதிப்பிள்ளை நெடுந்தீவு கிழக்கில் பிறந்தார். நெடுந்தீவு கிராமத்தின் சூழலுக்கு இசைவாக அப்பிரதேச மக்களின் மரபுசார்ந்த சமூகவிழுமியங்களுடன் சைவசமய வழவியலுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு அறநெறி ஒழுக்கத்தின் கலைகலாச்சார தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் தனது வாழ்வை ஆரம்பித்தார். தொடக்கக் கல்வியையும் இடைநிலைக் கல்வியையும் கிளிநொச்சியில் கற்றார்.

அவரது தாய்மாமன் நாகலிங்கம் ஆசிரியர் மற்றும் நெருங்கிய உறவினரான சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் போன்றவர்களின் வழிகாட்ட

லில் இடைநிலைக் கல்வியைக் கற்ற அவர், அவ்வேளையில் சிறிது காலம் மாமனாரான நாகமணி என்பவருடன் தங்கியிருந்து யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறையில் கல்விகற்று, திரும்பவும் கிளிநொச்சியில் க.பொ.த. சாதாரண தரம் வரை கற்று சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்று உயர்தரத்தில் கல்விகற்பதற்கு நெடுந்தீவுக்குச் சென்றார். யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல பாடசாலைகளுக்கு நிகராக நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலத்திலும் மாணவர்கள் கல்வி கற்று பல்கலைக்கழகம் போகமுடியும் என்பதை கணபதிப்பிள்ளை பேன்ற சில மாணவர்களைக் கொண்டு நிறுவிக்காட்டினார். இதற்கு அடித்தளமிட்டவர் உறவினரும் கல்விமானுமாகிய சின்னத்தம்பி ஆசிரியராகும். நெடுந்தீவில் க.பொ.த. உயர்தரத்தில் கல்விகற்ற கணபதிப்பிள்ளை உயர்ந்த பெறுபேறு பெற்று 1969ல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவானார் இந்நிகழ்வானது பிறந்த ஊரிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் சென்றது அவருக்கும் அவரது ஊருக்கும் பெருமைசேர்பதாக அக்கால ஊடகங்கள் முக்கிய செய்தியாக வெளியிட்டதை நெடுந்தீவு மக்கள் பெருமையாக பேசிக் கொண்டனர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியலைச் சிறப்புப்பாடமாகக் கற்று இளங்கலைமாணியில் Bachelor of Arts Degree படிப்பில் உயர் பெறுபேறு பெற்றார் (BA Honors degree- Second class (upper division) தமிழ் மாணவர்களில் முதல்நிலை மாணவனாக இருந்ததால் தற்காலிக உதவி விரிவுரையாளராக பணியாற்றும் வாய்ப்பைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக புவியியலற்றுறை அவருக்கு வழங்கியது. 1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பித்தவேளை நிரந்தர விரிவுரையாளராக பதவியில்

வி.பி. சிவநாதன்

அமர்த்தப்பட்டதோடு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வாழ்வு ஆரம்பித்ததிலிருந்து அவர்பணி 1993வரை நீடித்தது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியலில் முதுகலை பட்டப்படிப்பிற்காக, இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசத்தில் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட விவசாயக் குடியேற்றத்திட்டங்களின் நிலவுடைமைகளின் அளவும் உற்பத்தித்திறனும் என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து பல்கலைக்கழகத்திற்கு சமார்ப்பித்து முதுகலைமாணி பட்டத்தை பெற்றுக்கொண்டார்.

கலாநிதி பட்டப்படிப்பை இங்கிலாந்தின் Hull பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பதற்கான புலமைப்பரிசிலைப் பெற்றுக்கொண்டார் இதற்காக 1983 செப்ரெம்பரில் பிரித்தானியாவுக்கு சென்று The cropping patterns and crop diversification in the Miocene limestone region of the dry zone of Sri Lanka என்ற தலைப்பில் ஆய்வினை செய்யத் தொடங்கினார். இதற்காக 1985ல் இலங்கைக்கு திரும்பி வந்து ஒன்றரை வருடங்களில் ஆய்வினாக்கூடுதலையான தகவல்களை கள ஆய்வினாடாகப் பெற்றுக்கொண்டார். அத்தகவல்களை தனது ஆய்வு மேற்பார்வையாளருக்கு சமர்ப்பிப்பதற்காக திரும்ப பிரித்தானியாவிற்கு செல்ல முற்பட்ட வேளையில் விசா பிரச்சினை காரணமாக அவரது பயணம் தடைப்பட்டது. இதனால், மீண்டும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையைப் பெறுப்பேற்றுக் கொண்டார். தொடங்கிய ஆய்வை முடித்துவிடவேண்டும் என்ற தீர்மானித்ததால் மீண்டும் 1986ல் இந்தியா சென்று கோயம்புத்தூர் விவசாயப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் ஒருவரின் கீழ் தனது கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பை முடிப்பதற்காக அயராது பாடுபட்டார். அப்போது அவருக்கு வழங்கப்பட்ட கற்கை விடுமுறைக் காலம் முடிந்ததால் மறுபடியும் 1990ல் இலங்கைக்கு வந்து புவியியலற்றுறையில் இணைந்து பணயாற்றினார். யாழ்ப்பாணத்தின் அரசியல் நெருக்கடிகளுக்கு முகங்கொடுத்ததோடு தனது சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர் தரம் 1 பதவியை 1993ல் இராஜினாமாச்செய்து குடும்பத்துடன் கனடாவிற்கு புலம் பெயர்ந்தார்.

கனடாவில் தாய்விடு என்ற பத்திரிகையில் சமகால அரசியல், பொருளாதார, புவியியல் மற்றும் கலை-கலாச்சார விடயங்கள் பற்றிய ஆய்வுகட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார். அவரது ஆய்வுகளில் வன்னியின் பொருளாதார அபிவிருத்தி, கிராமிய அபிவிருத்தி, மக்கள் பரம்பல், கிராமிய வறுமை, உலகளாவிய காலநிலை மாற்றம், கண்டநகர்வு கொள்கை விளக்கம் போன்றவை முதலிடம் பெற்றவையாக இருந்தன.

புலம்பெயர் நாட்டில் வாழ்ந்தபோதும் தான் பிறந்து வளர்ந்த சூழலையும் மக்களையும் மேம்படுத்துவதற்காக நிறுவனங்களை உருவாக்கி கல்வி மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக நிதி உதவி செய்ததை நான் அறிவேன். குறிப்பாக உருத்திரபுரம் மாணவர்களின் பல்கலைக்கழக படிப்பிற்காக நிதி உதவி வழங்கியதை யாவரும் அறிவர். தன்னலம் கருதாது பொது நலன் கருதி செய்தசேவையால் அவர் பெயரும் புகழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

info@thaiveedu.com

மனிதம் போற்றும் மாண்பினன் அப்புக்குட்டி கணபதிப்பிள்ளை

தொ

ன்மையும் மேன்மையும் மிக்க பழம்பெரும் ஊரான நெடுந்தீவு தந்த அருந்தவப் புதல்வர்களில் ஒருவராகக் கணிக்கத்தக்கவர் அண்மையில் எமைத்துறந்த நண்பர் அப்புக்குட்டி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

புகழ் படைத்த வெடியரசன் எனும் தமிழரசனின் ஆட்சிப்புலமாகச் சீரோடும் சிறப்போடும் திகழ்ந்து மாவிலி எனும் துறைமுகத்தோடு அழகொளிர நிமிர்ந்தது நெடுந்தீவு. யாழ் மாவட்டத்தின் ஒருபகுதியாக - அதன் வடபுலத்தில் அமைந்துள்ள சப்ததீவுகள் என அழைக்கப்படுபவை வேலணை, புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, நயினாதீவு, அணலைதீவு, எழுவைதீவு, நெடுந்தீவு என்பனவாகும். இத்தீவுக் கூட்டங்களில் பெரிய தீவாகக் காட்சி தருவது நெடுந்தீவாகும். இத்தீவின் நிலப் பரப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்தது இதன்பெயர். நெடுந்தீவில் வாழ்ந்துவந்த அப்புக்குட்டி தம்பதியினருக்கு ஆறாவது மகவாகப் பிறந்தார் கணபதிப்பிள்ளை. இளம் வயது தொடக்கம் கல்வியில் மிகுந்த ஈடுபாடும் இயல்பாகவே அவரிடம் குடிகொண்டிருந்த அறிவுத்திறனும் அவரைக் கல்வியில் மிளிர் வைத்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

தீவுப்பகுதியில் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட காலநிலை மாற்றத்தின் காரணமாக மழை பொய்த்து விவசாய நடவடிக்கைகளும் கைகொடுக்காத நிலை ஏற்பட்டமையால் தீவுப்பகுதி மக்கள் வெளியிடங்களில் குடியேறத் தலைப்பட்டனர். இதன் பயனாக நாடு சுதந்திரமடைந்த பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடியேற்றத்திட்டங்களில் தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குடியேறினர். எனினும் நெடுந்தீவைச் சேர்ந்தவர்களே மற்றைய தீவுகளையும் விட அதிகளவானவர்கள் வெளியேறினர். வடமாகாணத்தில் உள்ள பாரிய அணைக்கட்டுக்களில் முக்கியமானதாகக் காணப்படுவது கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தை வளப்படுத்தும் இரணைமடுக் குளம் ஆகும். இப்பிரதேசத்தில் குடியேறியவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தைச் சார்ந்தவர்களே. சிறிசில் பகுதிகளைத் தேர்ந்து ஒரே கிராமத்தவர்களை அந்தந்தப் பகுதிகளில் அவர்களின் தனித்துவம், பாதுகாப்புக்கருதிக் குடியேற்றினர். இதன்வழி பல்வேறு பகுதிகளில் நெடுந்தீவைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரே சமூகத்தவர்களாக குடியேறித் தங்கள் பாதுகாப்பையும் ஒற்றுமையையும் பலப்படுத்திக் கொண்டு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு பாரிய முன்னேற்றத்தை கண்டனர். இரணைமடுக் குளம் இவற்றிற்கு முன்னோடியாக 1885ல் திட்டமிடப்பட்டு 1920ல் நிறைவேற்றப்பட்ட இரண்டு கிலோ மீற்றர் நீளமுடைய அணையைக்கட்டிப் பெரிய நீர்த்தேக்கமாக அமைந்தது. இவ்விதமான பல்வேறு குடியேற்றத் திட்டங்கள் கிளிநொச்சிப் பிரதேசங்களடங்கலாக இடம்பெறலாயின. இதன் பயனாக 1951ல் ஒரு பகுதியிலும் 1953ல் ஒருபகுதியிலும் குடியேற்றம் இடம் பெற்றது. ஆரம்பத்தில் 5 ஏக்கர் வீதமும் பின்னர் 4 ஏக்கர் வீதமும் குடியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு வளங்கப்பட்டன. கிளிநொச்சிப் பிரதேசங்களிலான குடியேற்றத் திட்டங்களில் கணேசபுரத்தில் 50 விழுக்காடானவர்களும் உருத்திரபுரத்தில் 25 விழுக்காடானவர்களும் நெடுந்தீவைத் தாயகமாகக் கொண்டவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இவ்விதம் உருத்திரபுரத்தில் குடியேறிய குடும்பங்களில் கணபதிப்பிள்ளையின் பெற்றோரும் அடங்குவர். 1947ல் பிறந்த கணபதிப்பிள்ளை குடும்பத்தில் ஆறாவது பிள்ளையாவார். இவருக்கு முத்தவர்களாக முருகேசு, பார்வதி, மயில்வாகனம், சின்னம்மா, தலைட்சுமி என்பவர்களும் இளையவர்களாக சதாசிவம் மற்றும் மகேஸ்வரி ஆகியோரும் உடன் பிறப்புக்களாகும். இவர்களில் இருவர்

- த. சிவபாலு

கனடாவில் வாழ்கின்றனர். இவ்வித சூழ்நிலையில் வளர்ந்தவர் அண்மையில் எமைவிட்டுப் பிரிந்த கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

இளமையில் தான் கண்டு, பார்த்து பெற்ற அனுபவங்கள் அவரின் மனித நேயத்தை வளர்த்தெடுத்தன எனலாம். அன்றைய யாழ் மாவட்டத்தின் பிற்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்களாக தீவுப்பகுதிகளும், கிளிநொச்சி மற்றும் நாகர்கோயில் பிரதேசங்களும் இனங்காணப்பட்டிருந்தன. அத்தகைய பின்னணிகளில் இருந்து வந்த அவரிடம் இயல்பாகவே மனிதத்தை உற்றுநோக்கும் அதனை நேசிக்கும் உளப்போக்கு குடிகொண்டிருந்தமை இயல்பே.

ஆரம்ப காலமும் பின்புலமும்:

தனது ஆரம்பக் கல்வியை உருத்திரபுரம் மகாவித்தியாலத்தில் கற்கும் காலம் அவருக்கு மிகவும் சிரமமான காலமாகவே காணப்பட்டது. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட வன்னிப் பிரதேசக் குடியேற்றத்திட்டத்தின் ஆரம்பகால வாழ்க்கை என்பது பல்வேறு இடர்களுக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்துள்ளமை யாவரும் அறிந்ததே. இது வரலாறு எடுத்துக்காட்டும் நிதர்சனமான உண்மை. புதிய இடம், இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமான குடிப்பரம்பல், வயல்களின் நடுவே அமைந்த குடியிருப்புக்கள், போக்குவரத்திற்காக பல மைல்கள் நடந்துவரவேண்டிய சிரமங்கள், பாடசாலைகளுக்குச் செல்வதற்கு வாய்ப்பான வீதிகள் அற்ற நிலை, போதிய ஆசிரியர்கள் இல்லாத பாடசாலைகள் என்பன வற்றோடு தமக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கிவருவதற்கு மாதமொருமுறையோ அன்றி இருமுறையோ கிளிநொச்சி நகருக்குச் செல்லவேண்டிய நிலை என்பன பல்வேறு வழிகளிலும் குடியிருப்பாளர்களையும் அவர்களது வாரிசுகளையும் பாதித்தது என்பது உண்மை. அக்காலப்பகுதியில் வயல் உளவிற்கு மாடுகளை நம்பி இருக்கவேண்டிய நிலையும் அவற்றிற்கான ஆளணியினருக்கு குடும்ப உறுப்பினர்களே இணைந்து செயற்படவேண்டிய நிலையும் காணப்பட்டது. இந்த நிலைமைக்கு கணபதிப்பிள்ளையின் குடும்பமும் விதிவிலக்கல்ல. தோட்ட வேலை, வயல் வேலை என்பனவற்றில் பாடசாலை செல்லும் நேரம் தவிர்ந்த நேரங்களில் உதவ வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத கடப்பாடு உடையவர்களாக அப்பிரதேச மாணவர்கள் காணப்பட்டனர். ஒரு வீட்டில் ஒரு எண்ணைக்குப்பி விளக்கில் கற்கவேண்டிய நிலைமைகளில் ஒருவர் கற்றுத்தேறுவது என்பது, ஆசிரியர்களின் கல்விப்புலமையும் அவர்களின் அர்ப்பணிப்புமே காரணமாகும். நூல்நிலையமோ, புத்தகங்களோ கிடைக்காத அக்காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்களே முக்கிய கல்வியின் மூலவளங்களாகக் காணப்பட்டனர்.

தொடர்ந்து உயர்கல்வியினை உருத்திரபுரத்தில் மேற்கொள்ள முடியாத நிலை. கிளிநொச்சியில் மகாவித்தியாலம் அமைந்துள்ளது எனினும் அப்பாடசாலை அக்காலத்தில் போதியளவு மாணவர்களைக் கொண்டதாகவோ க.பொ.த. சாதாரண தரத்திற்கு மேற்பட்ட இடைநிலைக் கல்வியையோ தரத்தக்கதாக அமைந்திருக்கவில்லை.

இடைநிலைக் கல்வியை நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலத்தில் கற்று க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையில் தோற்றி பல்கலைக்கழகத்தில் அனுமதி பெற்றவர்களில் இவரும் ஒருவர். 1969 தொடக்கம் 1973

வரை கல்வியைத் தொடர்ந்து புவியியற் கற்கைநெறியைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் சிறப்புப்பிரிவில் சித்தியெய்தினார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும் காலத்தில் ஏனையமாணவர்களைப் போன்று விரிவுரைகளில் குறிப்புக்களை வேகமாகப் பதிவு செய்யாமல் கூர்ந்து அவதானித்துத் தனக்கு தேவையான முக்கிய குறிப்புக்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு நூலகம் சென்று அதற்கான தேடலை மேற்கொண்டு தனது ஐயங்களைத் திரிபறத்தேர்ந்து வந்த ஒரு நல்மாணாக்கனாக தன்னை வரையறைப் படுத்திக் கொண்டார். இவரது போக்கை யாரும் கருத்திற் கொள்ள முடியாத மிகுந்த ஒரு அமைதியான போக்கைப் பின்பற்றி அனைவரதும் நட்பைப் பெற்றுக்கொண்டு, எல்லாரோடும் மிக நெருக்கமான பிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். 1974 தொடக்கம் உதவி விரிவுரையாளராக பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றி வந்தார். யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் 1976 தொடக்கம் 1991 வரை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். இக்காலகட்டத்திலேயே அவர் தனது துணையாளாக ஸ்ரீஸ்கந்தராசா புவனேஸ்வரி இணையரின் மகனான ஜெயஸ்ரீயை வரித்துக்கொண்டார். இதன் பயனாக சஞ்சீவ், சரணியன் ஆகிய இரு பிள்ளைகளின் தந்தையானார்.

கனடாவில் குடியேறிய கணபதிப்பிள்ளையின் எழுத்துப்பணிகள்

தொடர பத்திரிகைகள் திறந்து மனதோடு வரவேற்றன. கனடா - ஈழமுரசு பத்திரிகையில் எழுத ஆரம்பித்த அவர், மிக அண்மைக் காலம்வரை தாய்விடு பத்திரிகையை அலங்கரித்து வந்துள்ளார்.

ஆய்வுப்பரப்பும் ஆளுமையும்:

புவியியல் துறையில் கற்றுத் துறைபோன கணபதிப்பிள்ளைக்கு நாட்டில் இடம்பெற்ற அசாதாரண நிலைமைகள் அங்கு வாழ்ந்த அனைவரையும் போல பல்வேறு தொல்லைகளுக்கும் நெருக்கடி நிலைகளுக்கும் முகம்கொடுக்க வைத்திருந்தது. ஒரு இறுக்கமான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து அந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்து விடுபட்டு சற்றுச் சயமாக மூச்சுவாங்கக்கூடிய ஒருநிலை வெளிநாட்டில் புலம் பெயர்ந்தவர்களிடம் ஏற்படத் தொடங்கியது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும், நாட்டில் நேரடியாகப் பார்த்து அனுபவித்து இடர்ப்பட்ட மனநிலைகளிலிருந்து விடுபடமுடியாத மன இறுக்கத்தைத் தந்துகொண்டிருந்தது.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்ந்த ஆய்வுத் தேட்டம் அவரைப் பன்முகப் பார்வையாளனாக மாற்றியிருந்தது என்பதற்கு அவரது பின்னாட் செயற்பாடுகள் - குறிப்பாக கனடாவிற்கு வந்த பின்னர் அவரது தேடல் புவியியற்றுறையோடு நின்றவிடாது அரசியல், சமூக, பொருளாதார விடயங்கள் குறித்தனவாக வியாபிதம் கொண்டிருந்தமைக்கு அவரது கட்டுரைகள் கட்டியும் கூறி நிற்கின்றன. புலம் பெயர்ந்தவர்களிடையே கூர்விட்டெரியத் தொடங்கிய விடுதலை உணர்வும் கலாச்சாரப் பண்பாட்டு, மொழி சார்ந்த உணர்வுகளும் பீறிட்டு வெளிவரத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் தமிழ் மரபு பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படத் தொடங்கியிருந்தது.

இலங்கையில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும் உரிமை மீறல்களால் கொதித்தெழுந்தவர் அமைதியின் வடிவமான கணபதிப்பிள்ளை. அவர் நாட்டில் நடக்கும் வெள்ளைவான் கலாச்சாரத்தையும் அப்பாவிகளைப் பயங்கர வாதிகளாக முத்திரை குத்துவதையும் குத்திக்காட்டித் தனது மனக்கிடைக்கைகளை வெளியே காட்டுவதற்கும் தமிழ்த் தலைமைகளின் கடப்பாடுகள் பொறுப்புக்கூற வேண்டிய தன்மைகளையும் மிகத் துணிவோடு தனது ஆயுதமாம் பேனாவைக் கையாண்டு வந்துள்ளார். மைத்திரியின் ஆட்சியிலும் நல்லிணக்கம் பேசிக்கொண்டே அழித் தொழிக்கும் கலாச்சாரத்தை உலகுக்கு காட்ட அவர் பின்நிற்கவில்லை. போரை முடிவுகட்ட வேண்டும் என்பதில் சிங்களத் தலைமைகள் ஒரே குரலில் பேசியது போன்று போர்க்குற்றத் தவிர்ப்பிலும் ஒன்றுபட்டு விடக்கூடும் என்ற ஐயத்தை அவர் அன்றே எழுப்பி தமிழ் அரசியல்வாதிகளை எச்சரித்தமை கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

இயற்கைக்கு எதிராக உலக நாடுகள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் பற்றி ஒரு புவியியலாளனான அவரின் ஆய்வுகள் சாதாரண மக்களையும் அடையத்தக்கதாக காலநிலை மாற்றங்களும் பச்சைவீட்டுத் தோட்டங்களும் பற்றி அறியத்தக்க கட்டுரைகள், காலநிலைக்கும் கொண்டாட்டங்களுக்கும்மான தொடர்புகள், 2015 ஜனவரி தாய்விட்டு இதழில் எழுதிய 'புத்தாண்டும் புதிய உலகம்' என்னும் கட்டுரையில் இயற்கையை வெல்ல முடியாது என்பதனை மிக அர்த்தபூர்வமாக எழுதியிருந்தார்.

அவதானிப்புத்திறன் மிக்க இவர் தன்னைச் சுற்றி நடப்பவற்றை மிகக் கூர்ந்து அவதானித்து வருவதோடு நின்றவிடாது தான் சார்ந்த சமூகத்திற்கு அறிவுரைகளையும் தனது எழுத்துக்கள் மூலம் தந்துவந்துள்ளார். அவர் எழுதிய கட்டுரைகளில் ஒன்று 'சும்மா வாற காசு'. இக்கட்டுரை கனடாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களிடையே காணப்படும் அரசு பணத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தியது. வாழ்க்கைப் படியாக அரசாங்கத்தால் வேலை அற்றவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் நிதிகள், அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைக் காட்டாது பதிவின்றி வேலை செய்து பெற்றுக்கொள்ளும் நிதிகள் எவ்விதம் ஒரு நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்குகின்றது என்பதனை மிக நிதானமாகப் பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுக்களோடு விளக்கிக் கூறியிருக்கின்றார். இது தவறு செய்யக்கூடாது, அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் எவ்விதம் அரசாங்கத்தையும் அதன் வாயிலாக மீண்டும் மக்களையும் பாதிக்கின்றது என்பதனை எடுத்துக்கூறி, பணவீக்கத்திற்கும் விலையதிகரிப்புக்குமான காரணிகள் பற்றி மிக எளிமையாக, ஒரு பொருளியலாளனாக பாமரரும் வாசித்து விளங்கக்கூடிய வகையிலே எழுதியிருக்கின்றார். அடிப்படை வேதன உயர்வு கூட நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் எவ்வளவிற்கு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பது அவரது வாதமாக அக்கட்டுரையில் உள்ளடக்கியுள்ளமை, அவரது அறிவாற்றலையும் உள்ளக் கிடக்கையினை யும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

கனடாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் தனது பணி - வேளைகள் தவிர பத்திரிகைகளில் தனது எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்தி வந்த அவர் கனடா - ஈழமுரசு பத்திரிகையில் சிலகாலம் அலங்கரித்திருந்தார் என்பதும், தாய்விடு இதழில் தொடர்ந்து எழுதிவந்தார் என்பதும் அவரது எழுத்துலக ஈடுபாட்டைக் காட்டி நிற்கின்றன. அரசியல், சமூகவியல், பொருளியல், புவியியல் தொடர்பான ஆக்கங்கள் அவரது எழுத்துக்களாக மிளிர்ந்தன. பல்வேறு காலாண்டு இதழ்களில், வருடாந்த இதழ்களில் அவரது எழுத்துக்களும் இடம்பெற்றன.

வன்னி மாவட்டம் அவரது சிறப்புக் கவனத்தை ஈந்தமைக்கு அவர் கிளிநொச்சி - உருத்திரபுரத்தில் வாழ்ந்தமையும் பெற்றோரும் சகோதரர்களும் அங்கு குடிக்கொண்டுள்ளமையும் அவரிடம் இயல்பாகவே குடிக்கொண்டுள்ள புவியியல் பார்வையும் காரணமாக அமைந்துள்ளமையை காணமுடிந்தது. கொம்பறை மலரில் வன்னியின் புவியில் சார்ந்த கட்டுரைகளை அவர் எழுதியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

வன்னியியல் ஆய்வு மன்றத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவர் ஆற்றிய உரைபற்றிக் குறிப்பிடாமல் விடமுடியாது. அதுதான் ஒரு

பகிரங்கக் கூட்டத்தில் அவர் ஆற்றிய இறுதி உரையாகும். நோர்வே சுந்தரலிங்கத்தினால் தொகுக்கப்பட்ட பல்வேறு கட்டுரைகள் அடங்கிய 625 பக்கங்களைக் கொண்ட கட்டுரைகளின் நூலை 'வன்னி' என்பது. இந்த நூலில் வந்துள்ள புவியியல் சார்ந்த கட்டுரைகள் பற்றி அ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆற்றிய உரை வன்னி வரலாற்றில் காலத்தால் அழிக்கமுடியாத பதிவாகியுள்ளது. வன்னிப் பிரதேசத்தின்மீது மிகுந்த பற்றுக்கொண்ட அவர் வன்னிப்பிரதேசத்தின் முன்னேற்றம் ஒட்டுமொத்தத் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குமானது என்னும் உயரிய உணர்வினைத் தன்னகத்தே தேக்கிக்கொண்டவர். இதனால், வன்னி வளம் பாதுகாக்கப்படுவதோடு, ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகாமல் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலும் மிகுந்த அக்கறையும் கொண்டிருந்தார் என்பது வெளிப்படை. வன்னித் தமிழ்ச் சமூக அமைப்பினர் அவருக்கு மலர்வளையம், மற்றும் கண்ணீர் அஞ்சலிகளை வைத்து அவரது இறுதிச் சடங்கில் தங்களது நன்றிக்கடனைத் தெரியத்தந்ததோடு அவருக்காக நண்பர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மெய்நிகர் வழியான அஞ்சலிக் கூட்டத்திலும் கலந்துகொண்டு தமது பங்களிப்பைச் செய்திருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

**அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாள் ஆர்வலர்
புன்கணீர் புசல் தரும்**

என்பதாக நண்பர்களின் நிலை மாறியுள்ளது என்பதனை அவரது இழப்பு எடுத்தக்காட்டுகின்றது. அவர், நண்பர்களோடு கூடிக்குலாவுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தவர். நாள்தோறும் கனடாவில் உள்ள நண்பர்களும், பல்கலைக்கழகச் சகபாடிகளுமான பேரின்பநாதன், மகேஸ்வரன், கனகலிங்கம், இராஜலிங்கம் உட்பட அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள கலாதரனோடும் ஈழத்தில் உள்ள வசாவிளான் சத்தியசீலனோடும் என்னோடும் அவர் உரையாடலைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டே இருந்தார். இறுதியாக நான்கதைத்தபோது அவர் உடல் உபாதை காரணமாக தூக்க மருந்தை எடுத்திருந்தபோதும் எனது அழைப்பைப் பார்த்து தொலைபேசியில் நாத்தமுதழுக்க உரையாடியமை மறக்க முடியாதவாறு இருந்தது. என்ன தூக்கமா? என நான் கேட்டதற்கு அவர் 'நான் தூக்கத்திற்காக மருந்தை எடுத்துவிட்டேன், பறவா

யில்லை நீ கதை' என உரையாடலை தொடர்ந்தமையை எப்படி மறக்கமுடியும். என்னைவிட நாளாந்தம் உறவாடிய மற்றைய நண்பர்களின் மனநிலை பிரிவாற்றாது ஓலமிடுவதனை என்னால் உணரமுடிகின்றது.

நண்பர்களான கலாதரன் மற்றும் சத்தியசீலன் இருவரும் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் கனடாவிற்கு வருகை தந்திருந்த வேளையில் பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமோ என்னும் நிலையிலே அவரது வீட்டில் சந்திப்புக்களை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அங்கு கூடிக்குலாவி மகிழ்வதிலே மட்டில்லா மகிழ்ச்சியை அவர் வெளிப்படுத்தி, அனைவரையும் அன்பினால் கட்டுப்படுத்தியிருந்தார் என்பதை நேரில் கண்டு அனுபவிக்க முடிந்தது. அவரது நினைவேந்தல் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட நண்பர்கள் மனமுருக ஆற்றிய உரைகள் அவரது புகழைப் பாடி நிற்கின்றன. யாழ் பல்கலைக்கழகப் புவியியற்றுரைப் பேராசிரியரான கா. குகபாலன், பொருளியற் துறைப் பேராசிரியரான வி.பி. சிவநாதன் மற்றும் தமிழ் பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன், வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் சத்தியசீலன், முனைவர் பார்வதி கந்தசாமி, திரு. ச. பத்மநாதன் உட்பட நெடுந்தீவு ஒன்றிய உறுப்பினர்களும் உரையாற்றும் போது அவரைப்பற்றிய பல்வேறு தகவல்களை அறிய முடிந்தது.

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்த ஒருவரது புகழ் நின்று நிலைக்கும் வண்ணம் அவர் தன்னை ஆக்கிக்கொண்டார் என்பது இவ்வுரைகளில் வாயிலாக அறியமுடிந்தது. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் என்பதற்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்த கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இன்று எம்மோடு இல்லை.

**நெருநல் லுளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ் உலகு.**

sivapalu@thaiveedu.com

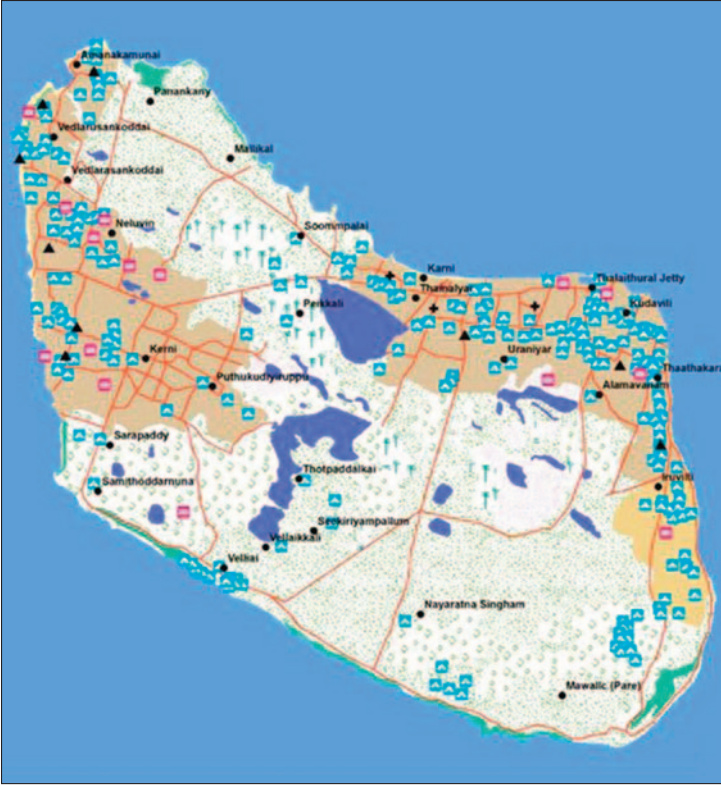
நெடுந்தீவின் மக்கள்

இடப்பெயர்வு

- அ. கணபதிப்பிள்ளை

இலங்கையின் வடமேற்கே அமைவிடம் பெற்ற மயோசீன் காலத்துக்குரிய சுண்ணக்கற் பாறைத் தீவுக் கூட்டங்களில் தென்னிந்தியாவின் இராமேஸ்வரத்துக்கு மிக அண்மையிலிருக்கின்ற பெரியதீவு நெடுந்தீவாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் (கொழும்புத்துறை) இருந்து சமார் 45 கி.மீ. தொலைவிலும் இராமேஸ்வரத்திலிருந்து 38 கி.மீ தூரத்திலும் பாக்கு நீரிணையில் அமைந்திருப்பதனால் பாய்க்கப்பற் பிரயாண காலத்தில் இரு பகுதிக்கும் செல்லக்கூடிய தான நீரோட்டம் மற்றும் வடகிழக்கு, தென்மேற்கு பருவக் காற்றுகளின் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தமையினைக் காணமுடிகிறது.

இத்தகைய வாய்ப்பு இருப்பதனால்தான் இராமேஸ்வரத்திலுள்ள கோவிலுக்குத் தினமும் அபிசேகத்துக்காகப் பால் கொண்டு செல்

லப்பட்டதாகப் பரம்பரை பரம்பரையாக அங்குள்ள மக்கள் சொல்லிவருகிறார்கள். இதிலிருந்துதான் இத்தீவினைப் பசுத்தீவென்றும், பாற்தீவென்றும், தயிர்த்தீவென்றும் அழைக்கும் வழக்கமிருந்தது. நெடுந்தீவில் மருத்துவ மூலிகைகள் இயற்கையிலேயே வளர்ந்து வருவதனால் மூலிகைத்தீவு என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

நெடுந்தீவில் கடற்படையினர் தளம் அமைக்கப்படுவதற்கும் 1983ல் தொடங்கிய ஈழப் போருக்கும் முன்பாக, பண்டிகைகளின் பொழுதிலும் கச்சைத் திருவிழாவின் பொழுதிலும் புதிய சினிமாப்படம் வெளியிடப்படும் பொழுதிலும் இளைஞர்கள் இந்தியாவுக்குச் (இராமநாதபுரம்) சென்று திரும்பிவருவதைக் நேரில் காணக் கூடியதாகவிருந்தது.

வரலாற்றுக்கு முந்தியகால இடப்பெயர்வுகள்:

வைகைக்கரை நாகரிகத்தினை வெளிக்கொணர்ந்த கீழடி ஆய்வுக்குப் பின்பாக நெடுந்தீவில் மக்கள் எப்பொழுது குடியேறினார்கள் என்ற வினா அவசியமற்றதாகிறது. மேற்குக்காற்றாடி மலைத்தொடரில் பழனி மலைப்பிரதேசத்தில் ஊற்றெடுத்துப் பாய்ப்ப பகுதியில் உள்ள உச்சிப்புளியில் கடலில் சங்கமமாகும் வைகைநதி தமிழ் நாகரிகத்தின் தொட்டில் ஆகும். வைகைநதி இலங்கையூடாகப் பாய்ந்ததாக இலங்கையின் புவிச்சரிதவியலில் டபுள்யு-எம். டேவிசின் கலைக்கூடச் சிந்தனை சார்ந்தவர்களின் ஆய்வுமுடிவும் நம்பிக்கையுமாகும். அவ்விதமாயின் நெடுந்தீவும் வைகைக்கரை நாடேயாகும்.

கடைசிப் பனியுகத்தின் பின்பாக சுமார் 11,000 வருடத்தில் கடற் பிரளயத்தில் நிலவழித் தொடர்பை இழந்து தனித்து நிற்கும் நெடுந்தீவின் மக்கள் எவ்வெக் காலங்களில் மீளக் குடியேறினார்கள் என்பதனைத்தான் சரித்திர காலக் குடிப் பெயர்வும் நவீன காலக் குடிப் பெயர்வுகளும் விளக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

சரித்திரகாலத்துக்கு முன்னைய காலத்தில் இலக்கிய வரலாற்றாதாரங்கள் முக்கிய இடத்தினை வகித்தன. முச்சங்கங்கள் வழங்கிய இலக்கியங்களில் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் உட்பட்ட சங்க மருவியகால இலக்கியங்களில் பல்லவர்கால இலக்கியங்களில் காணப்படும் செவிவழிக்கதைகள் பல ஆதாரங்களை எமக்குத் தந்தாலும் அவற்றை நம்பவைக்க தமிழருக்கான ஆள்புலமில்லை என்பது குறைபாடேயாகும். சங்க இலக்கியத்துக்குப் பின்னரான புராண இதிகாசங்கள் சொல்லும் செய்திகள் பல சூழவம்ச மகாவம்சக் கதைகள் போல மிகைப்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் அவைகளும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளத்தக்கனவேதான்.

ஐரோப்பா முழுவதிலும் நியாண்டர்தல் மனிதர் ஆக்கிரமித்திருந்த பொழுதுக்கு முன்பாகவே ஹோமோ எரக்டஸ் என்ற குனிந்து நடக்கும் மனிதர் தென்னிந்தியப் பெருங்கண்டத்தை ஆக்கிரமித்திருந்தனர். குரங்குகள், கூன்பாண்டியன் என்ற நவீன மனித பரிணாமத்தின் வரலாற்றிருப்பினும், ஆதிசிவன் என்ற வைத்தியன் அல்லது ஆதியோகி வைகைக் கரையில் அணை கட்டுகையில் நடத்திய திருவிளையாடலில் எல்லோரதும் முதுகிலும் அடிவிழுந்ததென்ற செய்தியூடாகத் தென்னிந்தியாவில் ஹோமோ சாப்பியன்களது உருவாக்கத்தைக் கல்லாயுத்தாரிகளென்றும் மனிதரென்றும் திருவாசகம் தெளிவாகக் காட்டியிருந்தது.

இலங்கையில் நாகர்கள் என்ற இனம்தான் நீண்டகாலமாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இதில் நுண்ணறிவுடன் எதனையும் இயக்குபவர்கள் இயக்கர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். இலங்கையில் இயக்கரும் நாகரும் வாழ்ந்ததாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. நெடுந்தீவு மக்களின் நாகமணி, நாகமுத்து, நாகலிங்கம், நாகநாதி, நாகாத்தை, நாகரத்தினம், நாகேந்திரர், நாகம்மா, நாகலச்சுமி, நாகு, நகுலேஸ் போன்ற பெயர்களில் வரும் நாக என்ற பகுதி இதனை உறுதிப்படுத்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

வரலாற்றுக்கால இடப்பெயர்வுகள்:

வைகைக்கரை நாகரிகம் பலபடிகளைக் கொண்டிருந்தது. கடை-சிப்படிகளில் கிரேக்க உரோம சாம்ராஜ்யங்களுடனான கடல்வழி வர்த்தகத் தொடர்பிருந்ததனைத் தென்னிந்தியாவில் கிடைத்த கிரேக்க உரோம நாணயங்கள் சான்றாகக் காட்டியிருக்கின்றன. அடுத்ததாக கடல் வர்த்தகத்தை தம்வசப்படுத்தியிருந்த அராபியர்கள் பெருக்கு மரங்கொண்ட நெடுந்தீவையும் புங்குதீவையும் 12ம் நூற்றாண்டின் நயினை நாகபூசணி அம்மன்கோவில் கல்வெட்டுப்படி நயினாதீவையும் தமது வியாபாரப் பிரதேசமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

சீனர்கள் வேலணை மண்கும்பான் கடற்கரைப் பகுதி ஆணைக்கோட்டைப் பகுதியையும் வியாபாரத்தின் பொருட்டு வைத்திருந்ததாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்று மற்றும் தொல்பொருளியல் பேராசிரியர்கள் சி. சிற்றம்பலம், அ. ரகுபதி, ச. சத்தியசீலன் எஸ். புல்பரத்தினம், செ. கிருஸ்ணராஜா ஆகியோர் வெளிக்கொணர்ந்த புதைபொருட்கள் சான்றுபகர்கின்றன.

தென்னிந்தியாவில் அவதானித்தது போன்ற வெளிநாட்டவருக்கான தனித்தனியான பிரதேச அங்காடிகள் இருந்தனவென்பதால் ஒரு காலத்தில் பொருள் வாங்கி விற்கக்கூடிய செல்வம்மிக்க மக்கள் தீவுப் பகுதிகளிலும் யாழ். குடாநாட்டின் கரையோரங்களிலும் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும் என்பது உறுதியாகிறது.

கடைச்சங்க காலத்தின் பாண்டிய மன்னர் நவரத்தினங்களையும் முத்தியையும் பெறுவதற்காக மீகாமன் என்ற கடலோடியை அனுப்பியதாகவும் அவன் நெடுந்தீவை ஆட்சி செய்த முத்துக்குளிப்பினை தொழிலாகக் கொண்டோர் அரசனும் நெடுந்தீவில் கோட்டைகட்டி ஆண்டவனுமான வெடியரசனின் உதவியுடன் அவற்றைப் பெற்றுச் சென்றதாகவும் நாட்டார் இலக்கியப் பாடல்களை ஆதாரமாகக் காட்டுவர்.

சோழமண்டலத்திலிருந்து வந்து நெடுந்தீவை ஆட்சிசெய்த வெடியரசனது ஆட்சிக்காலம் பொ.ஆ. (கி.பி.) 1ஆம் அல்லது 2ம் நூற்றாண்டென்பது ஆய்வாளர்களது ஊகமாகும். வெடியரசன் கோட்டையின் இடிபாடுகள் கோட்டைக் காட்டுப் பகுதியில் இன்னமும் காணப்படுகிறது.

வெடியரசனின் தம்பிமார் ஏனைய தீவுப்பகுதிகளையும் குடாநாட்டின் மயிலிட்டி வரையான கரையோரப் பிரதேசத்தில் சிற்றரசர்களாக இருந்ததாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. சோழ மன்னரது தளபதியுடனான போரில் வெடியரசன் கொல்லப்படவும் வேடியரசனின் வாரிசுகள் பின்னர் கடல்வழியாக மட்டக்களப்புக்குச் சென்று குடியேறியதாகவும் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சிங்கை ஆரியன் காலத்தில் பொ.ஆ. 950 அளவில் குடித்தொகை குறைவாக இருந்த காரணத்தால் பிரபுக்களும் சுற்றத்தாரும் வடக்கில் குடியேற அழைக்கப்பட்டார்கள். இவ்விதமாக வந்த பிரபுக்கள் வடபகுதியெங்கும் குடியேற்றப்பட்டிருந்தனர். சோழமன்னர் ஆட்சியில் மீண்டும் சேயூர் வேளாண்மரபினரான தனிநாயக முதலியார் பரிவாரங்களுடனும் பொன்பரிப்பு பகுதிகளிலிருந்து வயல் வேலை செய்யத்தக்க விவசாயிகளுடனும் குடியேறியதாக இப்பிரதேச மக்களது வரலாற்றுக் குறிப்புகளுடாக அறியமுடிகிறது.

சனத்தொகைப் பெருக்கம் பிறப்பு விகிதத்துக்கும் இறப்பு விகிதத்துக்குமிடையிலான வேறுபாடாகும். இதனை இயற்கை அதிகரிப்பு என்று கூறலாம். ஒரு பிரதேசத்தினுள் வருகின்ற மக்களின் தொகையும் அப்பிரதேசத்திலிருந்து வெளியேறும் மக்களின் தொகையும் இயற்கை அதிகரிப்புடன் இணையும் பொழுது அது மொத்த சனத்தொகை அதிகரிப்பாக மாறுகிறது.

நெடுந்தீவில் வாழுகின்ற மக்களின் வாழும் வயதெல்லை அதிகமாக இருப்பதனால் இயற்கை அதிகரிப்புக்கான வாய்ப்பு அதிகமுள்ளது. பேராசிரியர் கா. குகபாலன் தனது 'தீவகம் தொன்மையும் மேன்மையும்' என்ற ஆய்வில் ஏனைய தீவுப்பகுதிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் 80 வயதுக்கும் அதிகமானோரின் எண்ணிக்கை நெடுந்தீவில் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கால இடப்பெயர்வுகள்:

ஐரோப்பியராட்சிக்காலத்தில் தன்னிச்சையான நாடுகடந்த இடப்பெயர்வுகளுக்கு வாய்ப்புக் குறைவாகவேயிருந்தது. இலங்கையில் நாடு தழுவிய குடிசனக் கணக்கெடுப்பு பிரித்தானியராட்சிக்காலத்தில் நடந்தது. 1824ல் முதலாவது சனத்தொகை மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. 1871 முதல் 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒருதடவை இடம் பெறுகிறது. 1871ல் 3025 ஆகவிருந்த சனத்தொகை 1881ல் 2637 ஆகக் குறைவடைந்தது. பின்னர் படிப்படியாக அதிகரித்தது. இதைத் தவிர பல குடிசன மதிப்பீடுகளும் தேவை கருதி இடம் பெற்றுள்ளன. 1824ல் நெடுந்தீவின் சனத்தொகை 3432 பேராகவிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

போத்துக்கீசர் ஆண்டகாலத்தில் 300 குடும்பம் (குவைறோல் என்ற பாதிரியார்) அல்லது 3000 பேரளவில் வாழ்ந்ததாக மதிப்பிடலாம். போத்துக்கீசர் ஆட்சிக்காலத்தில் கத்தோலிக்க சமயத்துக்குப் பலர் மதமாற்றப்பட்டனர். அதன் விளைவாக பெரும் பாலான கத்தோலிக்கர்கள் கரையூர், பாசைனூர், கொழும்புத்துறை, பூனகரி, மன்னார் வரையில் இடம்பெயர்ந்தனர். மதவழி இடப்பெயர்வுகள் அப்பொழுதிலிருந்து ஆரம்பமாகின. பின்னர் ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் மானிப்பாய், கோப்பாய், வட்டுக்கோட்டை பகுதிகளுக்கும் நெடுந்தீவிலிருந்து இடம் பெயரலாயினர். நெடுந்தீவில் இந்துக்களும் கிறிஸ்தவர்களும் மத இணக்கப்பாட்டுடன் வாழ்ந்ததனால் கிறிஸ்தவ மக்களதும் இந்து மக்களதும் இடப்பெயர்வுகளும் ஒன்றாகவே இடம்பெற்றன.

ஐரோப்பியரால் கால்வாய்கள் வெட்டப்படவும் கடல்நீர் உட்புகுந்ததால் நெடுந்தீவின் மத்தியில் வாழ்ந்தவர்களின் நிலங்கள் பயிரிடப் பொருத்தமற்றதாக மாற்றப்பட்டன விவசாய நிலமற்ற விவசாய சமூகம் உருவானது. அவர்களில் பெரும்பாலானோர் கத்தோலிக்கர்களாகவும் ஏனைய கிறிஸ்தவ பிரிவுகளுக்கும் மாறியதுடன் இலங்கையின் பலபாகங்களுக்கும் இடம்பெயர்ந்து போயினர். எஞ்சியவர்கள் விவசாயம் சாராத தொழில்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர்.

நெடுந்தீவின் சனத்தொகையானது அங்குள்ள பொருளாதார வாய்ப்புகளுக்கு ஏற்பத் தாங்கக் கூடிய அளவுக்குக் கூடவாகவும் குறைவாகவும் இருக்கும் பொழுது உள்ளோக்கியதும் வெளிநோக்கியதுமான இடப் பெயர்வுகள் அவதானிக்கப்பட்டன. (அ. கணபதிப்பிள்ளை. மாவிலி மலர் 6 - 2002)

நெடுந்தீவின் பொருளாதாரம் பிழைப்புதிய மட்டத்திலானதாக இருந்துவந்தது. வெளியிடங்களிலிருந்து உணவுப்பண்டங்களை இறக்குமதி செய்வதற்குப் பொருளாதாரச் சாத்தியமில்லாத நிலையில், உள்ளூரில் கிடைக்கும் வளங்களைப் பயன்படுத்திச் சுயதேவையை நிறைவு செய்யும் முறையினை அங்குள்ள மக்கள் பின்பற்றிவரலாயினர். இலங்கையில் வரண்டபிரதேச அரசு உதவிக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கு முன்பாகச் சில குடும்பத் தலைவர்கள் வன்னியில் விவசாயம் செய்து நெல்லுடன் திரும்பியிருந்தனர். இதேபோல யாழ்ப்பாணம் பூனகரிப் பகுதிகளிலுள்ள பனை மரங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்து பனாட்டு ஓடியல் போன்றவற்றுடன் திரும்பும் வழக்கமும் காணப்பட்டது.

இவ்விதம் நெல்லுக்கும் பனைபடு திரவியங்களுக்குமாகப் பருவகால இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்கள் காலப்போக்கில் குடாநாட்டிலும் வன்னிக் கரையோரங்களிலும் தங்கத் தொடங்கினர். இது அன்றைய விவசாய சமூகத்தின் இழுவிசைக் குடிப்பெயர்வாக அவதானிக்கப்பட்டது.

நெடுந்தீவில் பெறப்படும் மழைவீழ்ச்சியின் செறிவுத்தன்மையானது குறைவடைந்து வந்தாலும் மழைவீழ்ச்சி ஒழுங்கில் மாற்றம் அவதானிக்கப்படவில்லை. சிறுதானியப் பயிர்ச் செய்கைக்கே பெறப்படும் மழைவீழ்ச்சி போதுமானதாகவிருந்தது. நெல்லைத்தவிரச் சிறுதானியங்களது உற்பத்தியானது கூட்டுறவு முறையில் செய்யப்பட்டது. உணவுப் பொருட்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் வழக்கம் மக்களிடையே இருந்தது. உணவுக்காக காடுபடு பொருட்களை பெறுவதும் கடல்தரும் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதும் பனைவளத்தினை உச்சமாகப் பயன்படுத்துவதும் வழக்கிலிருந்தது.

20ம் நூற்றாண்டின்

ஆரம்பகால இடப் பெயர்வுகள்:

வன்னிநோக்கியும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை நோக்கியும் இடம் பெற்ற பருவகால விவசாய இடப்பெயர்வானது இலங்கையில் 1935ம் ஆண்டு நில அபிவிருத்திச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதுடன் புதிய பரிணாமத்தினைப் பெற்றது. இச்சட்டம் குடியானவருக்கும் மத்தியதர வர்க்கத்தினருக்கும் நிலம் சொந்தமாக வழங்குவதனை உறுதிப்படுத்தியது. இதுவே வரண்ட பிரதேசத்தில் குடியானவர்களது நிரந்தரக் குடியேற்றத்துக்கான சாதக நிலையினைத் தோற்றுவித்தது. விவசாயநிலங்கள் குடியானவருக்கு வழங்கும் ஏற்பாடு அதன் முக்கிய விடயமாகவிருந்தது. அத்துடன் அரசு உதவிக் குடியேற்றத்தின் தோற்றமும் அப்பொழுது தொடங்கிவைக்கப்பட்டது.

1946ல் அதிஉச்சமாக 6338 பேர்கொண்ட சனத்தொகை காணப்பட்டது உலகப் போர்ச் சூழலால் எல்லாவிடங்களிலும் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபொழுதும் நெடுந்தீவில் பனை மக்களைக் காப்பாற்றியதாகச் சொல்லுவர். இக்காரணத்தினால்தான் சாதாரண மக்கள் நெடுந்தீவிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து போவதனை விரும்பாதவர்களாகவிருந்தனர்.

இவ்வதிகரித்த தொகைக்கு உள்ளூரில் வாழ வசதி செய்து கொடுக்க வெட்டகாடு தொடரம் ஆகிய இடங்களில் காணி வழங்கப்பட்டு மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். அத்துடன் குடாநாடு நோக்கிய இடப் பெயர்வுக்கும் வழிசெய்யவேண்டிய தேவையேற்பட்டது. 1983ன் பின்பாக உள்ளூர் மீனவர் தொகை கூடியதால் வெல்லை, குடவிலி, மணற்கிணத்தடி போன்ற கரையோரத்தில் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டியேற்பட்டது.

இரணைமடுக் குளத்தின் நீர்பாசனத்தின் கீழ் மத்தியதர வர்க்கத்தினருக்கும் சுயமுயற்சியில் விவசாயம் செய்யும் ஓரளவு வசதி படைத்தவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருந்த காணிகளில் நெடுந்தீவின் பருவகாலத் தொழிலாளர்கள் வேலைசெய்து வந்தனர். அவர்களில் சிலர் மத்தியதர வர்க்கத்தினருக்கான பெரிய காணிகளைப் பெற்றிருந்தனர். அங்கு குடியானவர் குடியேற்றம் தொடங்கப்படுவதனைச் சாதகமாகக் கொண்டு சில உறவினர்கள் நேரடியாக காணிக்காக விண்ணப்பித்தனர்.

நெடுந்தீவுக் காரியாதிகாரி பிரிவினாடாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களில் பிள்ளைகள் அதிகமுள்ள குடும்பத் தலைவர்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டதால், 1940களின் இறுதியிலும் 1950களின் ஆரம்பத்திலும் நெடுந்தீவிலிருந்து மிப்பெரிய இடப்பெயர்வு இடம்பெற்றது. குடியானவர் குடியேற்றத் திட்டங்களில் வழங்கப்பட்ட காணிகளில் 25 சதவீதமான காணிகளை நெடுந்தீவுக் குடியானவர் பெற்றிருந்ததனை 1977ல் நிகழ்த்திய ஆய்வு வெளிக்கொணர்ந்தது. (அ. கணபதிப்பிள்ளை 1979). வவுனியாவின் பல எல்லைக்கிராமங்களில் சுமார் 75 சதவீதத்தினர் வரையில் நெடுந்தீவு மக்களாகவிருந்ததனைக் காணமுடிந்தது.

நிலமற்ற ஈரவலயச் சிங்கள மக்களது நிலப்பசிக்குத் தீனிபோட்ட வடண்டபிரதேசக் குடியேற்றத்திட்டங்கள் இன்றுவரை சிங்களவர்களது அரசு உதவிக் குடியேற்றங்களாகத் தொடரும் நிலையினைக் காணமுடிகிறது. மாறாக அரசு ஆதரவும் உதவியும் இல்லாததனால் நெடுந்தீவுக் குடியானவர் வளமான புதிய காணிகளைப் பெறமுடியாமல் முதலாந் தலைமுறையினருக்குத் தமது காணிகளைக் கொடுத்துவிட்டுப் பிறந்த இடத்துக்குத் திரும்பும் நிலையினை அவதானிக்க முடிந்தது. இப்போக்கினை 1960க்குப் பிள்ளைய நெடுந்தீவின் உள்ளூர்நோக்கிய இடப்பெயர்வாக அவதானிக்கமுடிந்தது.

1965க்குப் பின்னர் இளைஞர்களுக்கான படித்த வாலிபர் குடியேற்றத்திட்டங்கள் வன்னிப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. உப உணவுப் பயிற்செய்கை கொடுத்த வருமானக் கவர்ச்சியானது தொடர்ந்து இளைஞர்களை ஈர்த்தது. இளைஞர்களுடன் தாய், தந்தை உட்பட முழுக் குடும்பமும் வெளியேறியிருந்தனர்.

நெடுந்தீவில் மீன்பிடிக் குடும்பங்கள் ஆரம்பத்தில் இருக்கவில்லை என்றும் மயிலிட்டியிலிருந்து வந்த தந்தைக்கும் மகளுக்கும் அடைக்கலம் கொடுத்து கிழக்குத்துறையில் குடிவைத்ததாக ஆய்வுக்கான செவ்விகளுடாக அறியமுடிந்தது. அத்துடன் தொடர்ந்து குடிவந்த அவர்களது உறவினர்களுடன் இயற்கை அதிகரிப்பும் சேரவும் மீன்பிடிக் குடும்பங்களது தொகை அதிகரித்தது.

1983க்குப் பின்னரான இடப் பெயர்வுகள்:

ஈழப் போர்க்காலங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்தும் தீவகத்திலிருந்தும் மக்கள் வெளியேறுகையில், நெடுந்தீவுக்கு மக்களின் உள்வரவே முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் வன்னியிலுமிருந்த பலர் பாதுகாப்புக்கருதி நயினாதீவு, அனலைதீவு, நெடுந்தீவுப் பகுதிகளுக்குச் சென்றிருந்தனர். 1994ல் நெடுந்தீவில் 4688 பேர் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது.

போருக்குப் பயந்த குடும்பங்கள் தமது உயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்தியாவுக்கு இடம் பெயர்ந்தனர். அவர்கள் முகாம்களிலும் தனியார் வீடுகளிலும் தங்கியிருந்தனர். பெரும்பாலான நெடுந்தீவு மக்கள் பலவேறு காரணங்களுக்காக இந்தியாவிலிருந்து இன்னமும் திரும்பி வரமுடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

நெடுந்தீவில் 1966க்கு முன்னர் பொலிஸ் நிலையம் இருக்கவில்லை. ஈழப்போர் உக்கமிடைந்த 1990களில் இலங்கையின் பாதுகாப்புக் காரணத்துக்காகக் கடற்படைத்தளம் அமைக்கப்பட்டது. அது அங்குள்ள மக்களது இயற்கையுடன் ஒன்றிய வாழ்க்கை முறையில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியது. இராணுவத்துக்கும் அரசுக்கும் குறித்த சில அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இணக்கமான மக்கள் தான் தப்பிப் பிழைக்கக்கூடிய நிலை தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

போர் முடிந்த 2009 ஆண்டுக்குப் பின்னர் நெடுந்தீவிலிருந்து குடாநாட்டுக்கும் வன்னிக்கும் கல்வி மற்றும் தொழிலுக்கான இடம் பெயர்வு ஏற்பட்டது. இத்தகைய இடப்பெயர்வுகள் இருவழி இடப்பெயர்வாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது.

வெளிநாடு நோக்கிய புலம் பெயர்வு:

1983க்கு முன்பாக நெடுந்தீவிலிருந்து கல்விக்கும் தொழிலுக்குமான வெளிநாடுகளுக்கான இடப்பெயர்வுகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்றிருந்தமை அவதானிக்கத்தக்கது. அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்திருக்க ஒருசிலரே வெளிநாடுகளில் நிரந்தரமாகத் தங்கியிருந்தனர்.

வன்னிப்பகுதியில் வாழ்ந்த நெடுந்தீவுக் குடும்பங்களில் இருந்து மிகப் பெரிய அளவிலான புலம்பெயர்வுகள் இடம்பெற்றன. 1983ல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தினைத் தொடர்ந்து இளம் வயதினர் இயக்கங்களில் இணைந்ததனைப்போல் இராணுவத்துக்குப் பயந்து வெளிநாடுகளுக்கும் பெற்றோரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். அவ்விதமான இளைஞர்கள் திரும்பிவரமுடியாத நிலையிருந்ததால் பெற்றோரும் காலப் போக்கில் அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டனர். முதலாந்தலைமுறையினரின் திரும்புத்துக்கான இடப்பெயர்வுகளும் இவற்றைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்றன.

நெடுந்தீவில் அவதானிக்கப்படும் சனத்தொகை தொடர்பான அம்சங்கள் எல்லாமே தனித்துவம் மிக்கனவாக இருப்பதனால் தொடர் தேர்ச்சியான ஆய்வினை இத்துறை வேண்டிநிற்கிறது.

kanapathipillai.a@thaiivedu.com